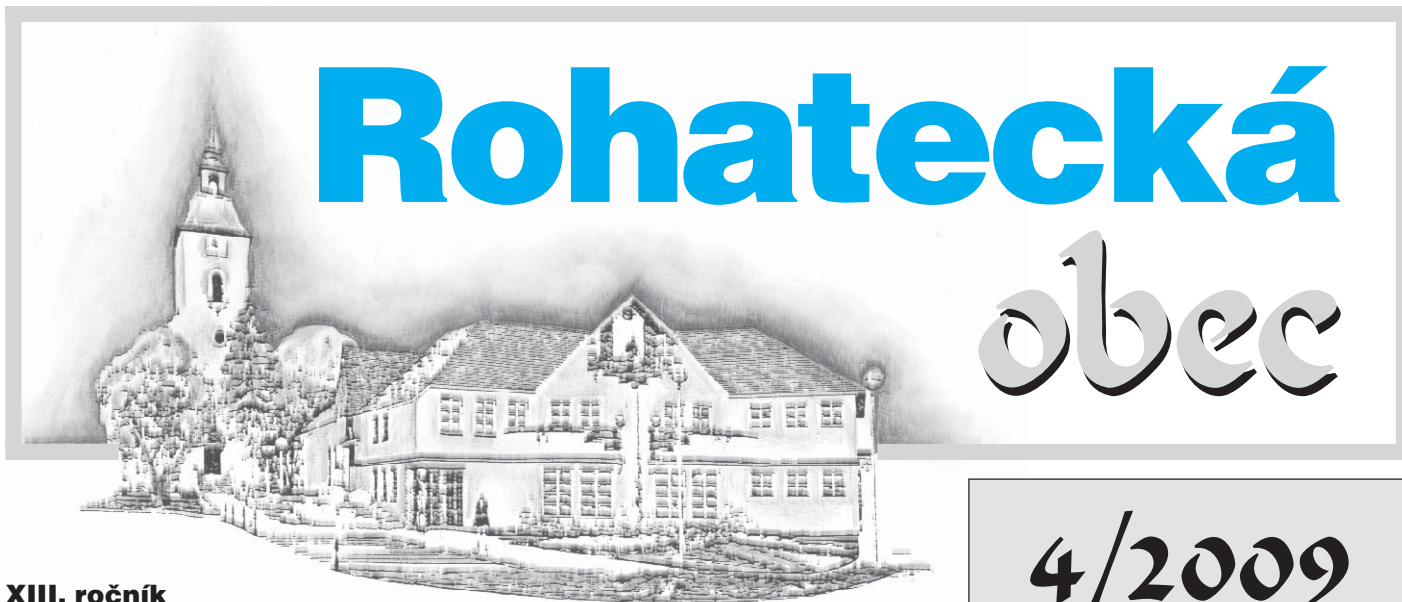

XIII. ročník

Úvodem

Vážení spoluobčané

Pravidlem pro úvodník bývá, že vás informuji o důležitých bodech programu, kterými se zabývalo zastupitelstvo.

Na zasedáních v září a říjnu byly mimo jiné projednány a schváleny zadávací podmínky pro výběr dodavatele opravy požárního automobilu Tatra 148. Rádi k tomuto účelu využijeme dotaci ve výši 1 mil. Kč s podílem vlastních prostředků. Stáří a opotřebenost této techniky se již projevovaly negativními skutečnostmi, a proto je žádoucí mít požární auto v relativně dobrém provozuschopném stavu, který oprava zajistí.

V lokalitě Přední díly přibývá nově postavených domků a bylo nutné

označit názvy nové ulice, které takto vznikají. Zastupitelstvo schválilo názvy ulic v této části obce. Máme tedy nově ulici Luční a ulici Hraniční.

Zastupitelstvo se zabývalo změnami územního plánu obce, projednalo a schválilo návrh zadání změn č. 2 a č. 3. Důležitou změnou ve schváleném územním plánu je umístění stavby sběrného dvoru, jehož výstavba se zcela jistě začne provádět ve druhé polovině roku 2010 po schválení příslušných změn.

Téměř pravidelně, na každém zasedání, se projednává a schvaluje výkup pozemků pro plánovanou cyklostezku mezi Rohatcem a Hodonínem. Jednání s desítkami vlastníků pozemků jsou časově náročná a tomu odpovídá i rych-

4/2009

Občanský zpravodaj
vydáváný Obecním úřadem
v Rohatci

**Digitální a analogové
vysílání v Rohatci**

strana 2

Váté písky

strana 6

Milan Duda

strana 8

**Seniorské
ohlédnutí**

strana 12

**Nevěříte
na Ježíška?**

strana 18

Dunajem...

strana 20

Silvestr 2009

strana 23

lost postupu s výkupy dotčených pozemků. Chtěli bychom vás ujistit, že naší snahou je maximálně zrychlit tento náročný proces. Cyklostezka je velmi potřebná.

Značně pozitivní zprávou pro nás všechny je to, že můžeme říci, že jednoduchá pozemková úprava „V Dolních u studně“ je již provedena. Pozemkový úřad v Hodoníně vydal příslušné rozhodnutí, které dne 2. 11. 2009 nabylo právní moci. Pro nás to znamená, že můžeme ve spolupráci s Pozemkovým úřadem pokračovat v přípravách projektu na vybudování protipovodňových opatření.

Blížící se závěr roku je také časem bilancování a přípravy roku nového. Alfou a omegou jsou pro nás finance. I nadále sledujeme a vyhodnocujeme daňové příjmy a jejich dopady na hospodaření obce, pokles je zaznamenán. Přípravujeme rozpočet na rok 2010. V něm se odráží vývoj ekonomiky s negativními dopady, rozpočet je úspornější, je vyrovnaný. Tvoří se na základě odhadů skutečností, zejména ve sféře finanční, které nás v příštím roce mohou čekat. Sestavování rozpočtu příštího roku je předestřeno mnoha neznámými finančními turbulencemi, se kterými se budeme setkávat a vyrovnávat. Jsem přesvědčený, že to zvládneme se ctí.

Vážení spoluobčané, blíží se období, které je protkáno vánoční náladou, provoněné vanilkou a purpurem, v němž bychom rádi obdarovali naše blízké, známé a přátele nejen úsměvem, láskou a pohazením. Dovolte mně, vážení spoluobčané, abych vám popřál jménem svým i jménem zastupitelů obce vánoční radost a klid, hodně dárků, mnoho štěstí, zdraví a pohody v novém roce se třpytným pozdravem sněhových vloček.

Mgr. Miroslav Králík
starosta obce

Důležitá telefonní čísla

Policie	158
Městská policie	156
Hasiči	150
Záchranka	155
Lékařská služba PP – Hodonín	518 306 142
Lékařská služba PP – Kyjov	518 601 233
Linka důvěry	518 341 111
Tísňová linka	112
Havárie vody	800 800 825
Elektřina	800 225 577
Plyn	1239
Havárie na silnici	1120, 1230
Info o telefonních číslech	1180/1
Info o MHD	518 321 028
Info vlak	840 112 113
Poruchy NOEL	518 359 635
Obecní úřad Rohatec	518 359 230

Obecní zprávy

Digitální a analogové vysílání v televizních kabelových rozvodech Rohatec

TRIPLE PLAY

Internet – televize – telefon

V současné době probíhá v obci Rohatec celková modernizace sítě televizních kabelových rozvodů. Důvody, které nás vedly k tomuto kroku, jsou následující:

1. Zajištění příjmu televizních analogových programů ve všech domácnostech i po ukončení tohoto typu vysílání a přechodu na digitální platformu.
2. Umožnit všem občanům příjem digitálního pozemního vysílání bez nutnosti budování televizních antén.
3. Nabídnout možnost sledování placených programů dle zájmů a přání.
4. Zajistit kvalitní vysokorychlostní Internet na každou televizní zásuvku.

Příjem analogového vysílání:

- postačuje stávající televizní přijímač. Na všech televizních zásuvkách budou analogové programy. Není nutno investovat do dalších zařízení.

Příjem digitálního vysílání:

- nyní mají všechny televizory LCD, plazmové a LED již zabudovaný digitální TV tuner
- kdo takový televizní přijímač nevlastní a vyhovuje mu současná úroveň i rozsah příjmu TV programů, nemusí si SET TPO BOX pořizovat. V současné době je možno digitálně přijímat MUX2 (NOVA, NOVA CINEMA, PRIMA, PRIMA COOL, TV BARRANDOV)
- majitelé jiných televizních přijímačů než jsou uvedené v prvním bodě (LCD, plazmové, LED TV), kteří budou chtít využít lepších podmínek co do technické kvality i rozsahu nabídky placených programů dle svých zájmů a přání, musí investovat do SET TOP BOXU typu C, který po vložení předplatitelské karty umožní sledovat zakoupený program. Zde bude možné vybírat z mnoha žánrů – sport, film, seriály, dokumenty atd.
- tato možnost bude připadat v úvahu až po modernizaci televizních kabelových rozvodů v obci.

Výběr z programové nabídky:

- modernizace televizních kabelových rozvodů přinese také možnost výběru placených programů dle zájmů a přání zákazníka. Bude možno vybírat z mnoha žánrů – SPORT, FILM, SERIÁLY, DOKUMENTY... U takto přijímaných pořadů bude nutno investovat do SET TOP BOXU typu C, který po vložení předplatitelské karty umožní sledovat zakoupený program.

INTERNET a telefonování:

- další službou v síti televizních kabelových rozvodů bude vysoce kvalitní vysokorychlostní Internet a možnost TELEFONOVÁNÍ. Internet je možno zapojit na kterékoliv televizní zásuvce v domácnosti bez nutnosti instalace antén a rozvodů. Každá modernizace technologie, zvýšení rychlosti a kvality přenosu dat jsou bez finanční účasti zákazníka.

STB-T

zařízení pro příjem pozemního TV vysílání

STB-C

zařízení pro příjem kabelového TV vysílání (i předplacená služba)

VoIP

telefonování přes INTERNET

TRIPLE PLAY

TV, INTERNET A TELEFON na každé televizní zásuvce

MUX 1...X

digitální balíček programů pozemní televize

Postřehy z naší obce

Z fotografií vidíte, že ani mládež v Rohatci-Kolonii nezůstává pozadu.

- Sdělujeme občanům, zvláště z Rohatce-Kolonie, že v nejbližších měsících dojde k odstranění suchých, nemocných a tím i nebezpečných stromů v ulici Mírová. Počítá se s asanací 12 stromů, které budou následně nahrazeny novými v souladu s plánem obnovy zeleně v obci.
- Předem děkujeme všem, kteří v nadcházejícím zimním období, navzdory

platnému zákonu, budou udržovat chodník před svým domem ve stavu bezpečném pro chodce.

- Poděkování patří i čtenářkám, které vyslyšely naši výzvu k zaslání příspěvku s vánoční či silvestrovskou tematikou a přispěly do tohoto čísla.
- Jistě jste mnozí zaznamenali, že nám v obci přibývají nové chodníky. Ztrácejí však svůj význam, pokud musí pěší několikrát přejít na silnici, protože mu v cestě překáží auto za-

parkované před vjezdem do domu. O maminkách s kočárky ani nemluvě. Buďme ohleduplní a ponechme chodníkům plnit svůj účel. Nebudovali jsme pohodlná parkoviště, ale opravdu chodníky pro lidi.

- Ocenění a velký dík patří všem krojovaným, kteří se zúčastnili letošní Kateřinské zábavy. Velmi nás těší účast zejména střední generace, která ukázala, že i její příslušníci jsou schopni a ochotni oživit tradice a potěšit přítomné.

Řeka Morava v Rohatci

Historie toku a přechodů

Voda je symbolem života. Proto také lidé odpradáвна osídlovali místa v blízkosti vodních toků, v jejich blízkosti hospodařili a žili. Tak tomu bylo a je i v našem okolí.

Údolní nivou v celé délce Rohatce protéká řeka Morava. Podle středověkých záznamů se lidé v Rohatci zabývali rybolovem, lovem raků a později zemědělstvím. V okolí řeky se dařilo sadovnictví. Řeka Morava tak dávala nejen obživu místním obyvatelům, ale byla i strategickým místem, neboť vytvářela přirozenou hranici s tehdejšími Uhrami. Odtud hrozily časté vojenské vpády. Řeka se vinula krajem mnoha zátočinami a tvořila meandry. Vody se rozlévaly do okolí, tvořily samostatná ramena. Jedno takové rameno obtékalo výspu v Rohatci. Právě to bylo místo vhodné pro obranu a tak zde vznikla vojenská tvrz. O tom kdy vznikla nemáme písemných dokladů.

Z obecné historie je známo, že střední Pomoraví bylo jádrem říše velkomoravské, která se po roce 906 rozpadala a byla nepříteli krutě hubena. O území Moravy, jako průchozí, usilovali panovníci polští, uherští i čeští. Kolem roku 1000 se dostal náš kraj do těžkých bojů. Moravu ovládli nejprve Poláci, v roce 1017 je vypudil český kníže Oldřich a odevzdal Moravu do správy synu Břetislavovi. Ten se snažil za pomoci německého císaře Konráda II. rozšířit výboje dále na jih a pronikl až k Dunaji. Konrád však Uhři vytlačili a musel ustoupit. Břetislav se opevňoval na přechodech řeky Moravy. Vytvářel řadu hradišť od soutoku Moravy a Dyje po Spytihněv. Bylo to brzy po roce 1030. Území Rohatce bylo také pro Břetislavovy vojáky strategicky důležité, neboť tudy byl možný přechod na druhý břeh. Největším tokem zde byla řeka Morava, od Strážnice a druhé největší severní rameno zvané Tečelec obtékající výspu v Rohatci. Právě v tuto dobu zde asi vznikla obranná tvrz. Je to místo kde dnes stojí domy Jánošův a Slovákův na konci ulice Slovákův. Pravděpodobně byla nejprve dřevěná, později kamenná, z bílého kamene, jak o tom svědčí nálezy v rohateckém muzeu. Měla pravděpodobně i strážní věž pro dobrý rozhled do nivy pomoraví smě-

rem k Uhrám. Navíc u soutoku bylo možno zřídit přechod, přívoz, převoz na člunech, pravděpodobně poněkud výše proti proudu. Vznikl tak „pas rohatecký“ který měl v dalších dějinách velký význam. Umožňoval přechod vojenským výpravám, čímž trpěla celá osada Rohatec, která při tvrzi vznikla. Svědčí o tom pozdější historické zprávy. Od přechodu k výše položené osadě vedla úzká úžlabina, kterou bylo možno zatarasit. Kdy rohatecká tvrz zanikla nebo byla zničena neznáme. Podobná tvrz byla také u Vnorov a Mikulčic.

Z roku 1590 existuje zpráva, že jistý moravský šlechtic při cestě na Slovensko přespal na rohatecké tvrzi. Nepřežila pravděpodobně Bočkovské vpády ani třicetiletou válku. Od rohateckého přívozu vedla podél lesa a uherské hranice cesta směrem na Soudoměřice, kde se rozdvíjovala na Strážnici a Skalici, tak zvané „hatě“. Cesta byla zpevňovaná dřevěnými kůly, vrbovým proutím a dusaná hlínou a travními drny. Odtud název hatě. Dnes je toto místo označováno na Hatích. (Kaplička na Hatích). Protože vedla bahnitým terénem a místa, která byla zaplavována při jarních táních, musela být každoročně obnovována.

První přechody se hledaly na místech nízké hladiny řeky, brodem. Později se převáželo na člunech. Teprve později vznikl přechod na dnešním místě, kde se říká „Přívoz“ a postaven most s napojením na hatěnou cestu. Staví se zde první domy a hostinec. Mohlo to být někdy v druhé polovině 16. století. Na první Müllerově mapě z roku 1716 není přechod vyznačen. Obojí je vyznačeno v prvním vojenském mapování v roce 1764. V této době již stál u panského dvora v Kolonii vodní mlýn. Zde se budoval rovněž most na hlavním toku, byla zde závora a vybíralo se mýto. Druhý most byl na toku za jezem. Odtud vedla nově zřízená cesta do Strážnice lesem, jak dokládá zmíněné první i druhé vojenské mapování. Mosty byly dřevěné a zřejmě trpěly při jarních povodních, což předpokládalo častou obnovu a opravy. Cesty od Strážnice a Skalice hojně využívali kupci a různí povozníci. Převáželi vozy

naložené nejrůznějším zbožím, ale i stavebním materiálem. Mýto v Rohatci bylo vysoké. Na opravu mostu a cesty po hatích bylo potřeba hodně peněz.

Most na „Přívoze“ zaniká někdy koncem 18. století. Stejně tak hatěná cesta. Využívána je jen nová cesta lesem do Petrova s moravním mostem u mlýna a panského dvora (v Kolonii). Most a přechod na „Přívoze“ není již vyznačen v nové katastrální mapě vydané v roce 1834. Rovněž historik Volný v tomto roce popisuje novou cestu od Petrova přes dřevěný moravní most kolem panského dvora, zřízenou strážnickou vrchností. Byla kratší a hojně využívána. Zde se také vybíralo mýto, bylo dvojnásobné, neboť most byl nový a nákladný. Brzy ale zanikl. Roku 1851 jej spálily vojenské sbory generála Simuniče při ústupu z Uher. Postaven byl sice nový, ale několikrát v pozdějších letech utrpěl povodněmi.

V roce 1864, po postavení cukrovaru bratry Auspitzovými, je zřízena u Moravy vodárna a majitelé cukrovaru usilují o stavbu nového mostu na příhodném místě.

V roce 1889 se stavěla železniční trať Rohatec-Soudoměřice s železným jednoobloukovým mostem přes Moravu, v blízkosti strážnické louky. Tam se naskytlo příhodné místo, asi 50m po proudu. Most byl dřevěný, chráněn pevným železničním mostem a příhodná možnost napojení na původní, tehdy již zpevněnou silnici k Petrovu. Měl také chráněné pilíře proti ledům při jarním tání. Sloužil až do roku 1939.

Řeka Morava protékala obloukem těsně kolem tehdejšího cukrovaru až k jezu vodního mlýna. V roce 1936 je prováděna regulace, narovnání toku a celý oblouk zůstává jako mrtvé rameno. Náhon vodního mlýna je zrušen již v roce 1910. Staví se nový silniční most, železobetonový, s nájezdem sypanou hrází od míst dnešní autobusové zastávky v Kolonii. V tu dobu zde stála dvoupatrová budova hostince, bývalého kasina cukrovaru. Vyhorela v roce 1945. Most byl dokončen v roce 1938. Na tu dobu to byla moderní pevná stavba a předpokládala se dlouhá životnost pro stále se zvyšující

silniční dopravu. Druhá světová válka vše změnila. V roce 1945 most zničila ustupující německá vojska. Ženisté Rudé armády při osvobození naší obce postavili dřevěný provizorní most opět vedle železničního, ale jen na krátkou dobu. V květnu roku 1945 vybudovali dřevěný most vedle zničeného betonového. Ani tento však nesloužil dlouho. Již v roce 1946 je po-

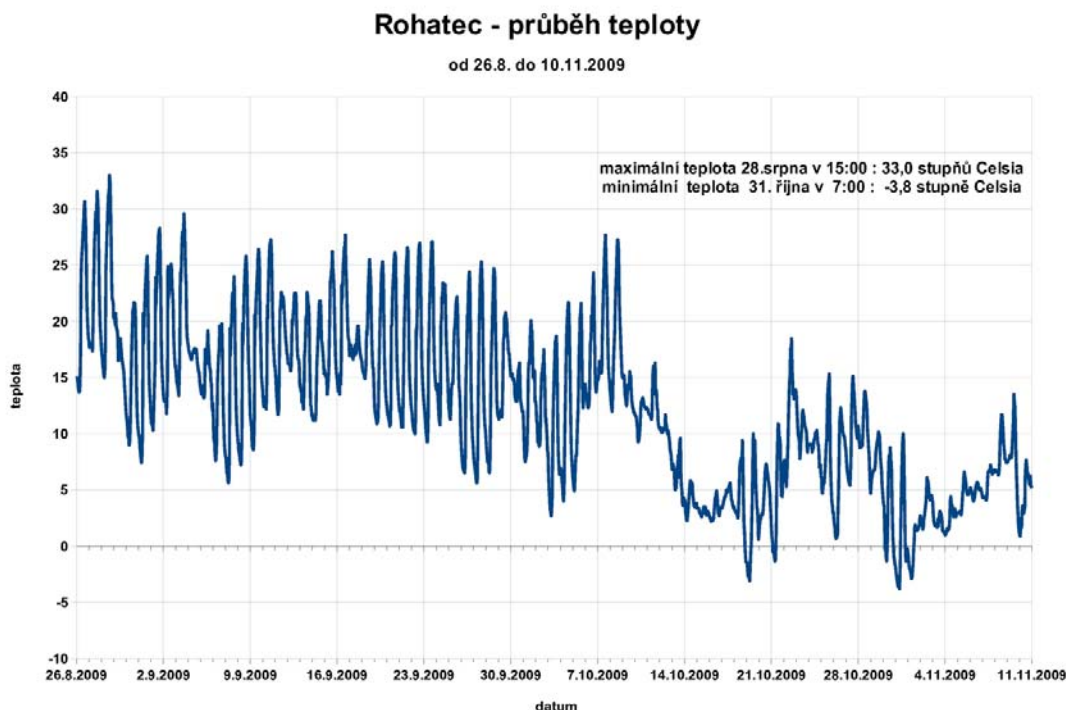
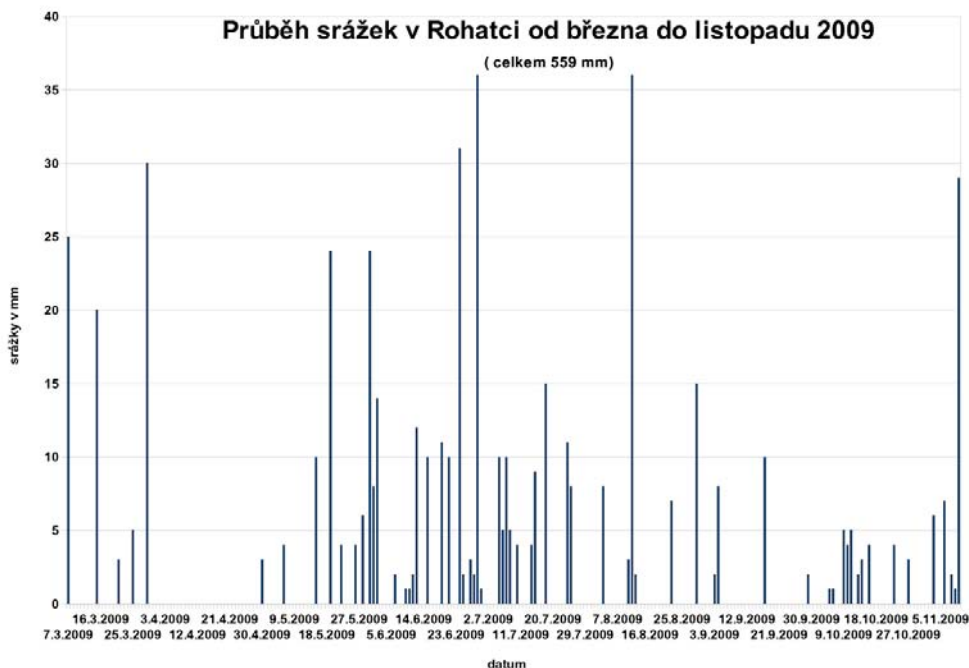
staven nový opět dřevěný most 100 m po proudu níže od mostu železničního. Dosloužil v roce 1961 při budování obchvatu silnice I/55 Břeclav-Uherské Hradiště byl vybudován železobetonový most, který slouží dodnes.

Ke změnám přišlo i u mostu železničního na trati Rohatec-Sudoměřice. První z roku 1889, nýtovaný, jedno-

obloukový byl při regulaci Moravy v roce 1936 doplněn druhou stejně dlouhou částí, opět nýtovanou. Horní oblouk však byl hranatější. Celý byl zničen ve druhé světové válce v roce 1945 ustupujícími německými vojsky. Již v roce 1946 zbudován nový, opět nýtovaný se dvěma nosnými oblouky. Slouží dodnes.

Zdeněk Bíza

Jaké bylo v Rohatci počasí?

D.M.

Váté písky

Větší část rohateckého katastru se rozprostírá na tak zvaných vátých píscích. Někdy je toto území též zmiňováno jako Moravská sahara. Někdy se mi zdá, že už toho bylo o píscích, jejich vzniku, zalesnění, zúrodnování a podobně napsáno dost. Přesto dovoluji, abych v následujícím pojednání shromáždil a zveřejnil všechny údaje a znalosti, jež se této problematice týkají. Takto by se mohli naši občané dozvědět kde žijí, jaká je historie a vznik okolní přírody.

Co to vlastně písky jsou, jak vznikly, kde se tu vzaly? Musím začít trochu v historii. Naše území se nachází v tak zvané Vídeňské pánvi. Součástí této pánve je jihomoravský úval. Ke konci třetihor, asi před 10 miliony let, zde protékala v široké rovině řeka, která se různě, hlavně při zvýšeném toku, zařezávala do okolních pohoří – Karpat, Chřibů. Přitom postupně celé území vysychalo, protože až sem sahala území severního moře. Krajina byla neustále zaplavována naplaveninami, štěrkem počínaje, pískem, jílem, spraší a podobně. Na tomto území, i v okolí Rohatce rostla bujná vegetace. V tu dobu zde žila různá zvířata, včetně mamutů. Dokladem toho je nález, kdy bylo při kopání studny, v hloubce 17 m, nalezeno množství kostí včetně zubu- stoličky, z mamuta. O tomto nálezu jsem již před časem v Rohatecké obci psal. Mohutné stromy, kterým se zřejmě velmi dobře dařilo na náplavovém území, byly při nějakých přírodních pohromách vyvráceny, splaveny do strží a následně zaplaveny jílem, zafoukány spraší či pískem. Tak nějak, za nepřístupu vzduchu vznikala lignit. Jedná se o nejmladší uhlí, někdy se říká, že to je jen částečně zuhelnatělé dřevo. (Latinsky se dřevo řekne lignum, proto lignit). O jeho významu a dolování na Soboňkách již taky bylo psáno. Později, a to ne jen na Soboňkách, byla celá oblast překryta navátým pískem. Převládající severní či severozápadní vítr ho sem nafoukal v období poslední doby ledové z okolních říčních teras. Jedná se o křemenná zrna, poměrně velké zrnitosti, která se již dále nemohou štěpit. Písek vytvářel téměř sterilní prostředí, na kterém se rostlinám, až na výjimky nedařilo a tak jej vítr neustále přemísťoval z místa na místo. Vznikaly různě mohutné návěje písku.

V některých místech dosáhly 20 m, ale někde i více. Tato oblast sahá od Moravského Písku, přes Bzenec, Vacenovice, Dubňany a pak směrem jižním na Hodonín až po Lužice. Celá oblast má asi 35 000 ha. Rohatec je téměř uprostřed a na jihu této oblasti. Jen pro doplnění uvádím, že to není jediné území, kde se písky v ČR nachází. Jsou to ostrůvky písčitých půd v Polabí, u Hradce Králové, Pardubic, Kolína, ale i v povodí řeky Ohře, Cidliny. Na Slovensku jsou známé písčité půdy na Záhoří, mají výměru dokonce přes 60 000 ha. Víc než větší polovina všech těchto písčitých půd je zalesněna.

Po skončení půdotvorného procesu, který v oblasti vátých písků mohl být ukončen před zhruba 10 000 lety, došlo ke stabilnějšímu usazení navátin, pokrytí tenkou vrstvou spraše, někde jílu a tak bylo umožněno zakořenit nejdříve nízkou rostoucím travám, později i dvouděložným rostlinám. Tak byly vytvořeny podmínky pro růst i náročnějších dřevinám, keřům, později i stromům. Celá oblast, podobně jako nyní, v současné době, trpěla suchem. Rozehřátý písek odháněl dešťové mraky. Pokud napršelo, docházelo k daleko většímu výparu než u jiných půd. Protože půdních částic, které by zadržely vláhu, bylo minimum, voda prosákla do spodin, aniž by je mohly rostliny pořádně využít. Proto v těchto, téměř krutých podmínkách, mohly přežít jen nejodolnější rostlinní jedinci. Na utváření krajiny a na postupném zúrodnovacím procesu se začal podílet i člověk. Že tu měl své sídlo, dokazují některé vykopávky. Velmi významný vliv měla řeka. Ta již neměla sice takový prostor jako v dávné minulosti, přesto svým řečištěm, které mělo několik ramen, se různě vinula, vytvářela meandry a zařezávala se do vysokých návějí písku. Na druhé straně sem tok přinášel naplaveniny, které byly velmi úrodné a pro tehdejší vegetaci velmi přínosné. Semena z rostlin, zde vyrostlých, byla větrem, ptactvem, či zvěří zanesena do nehostinných písčitých podmínek. Ty nejodolnější rostliny přežily a daly základ rostlinnému pokryvu. Lidé, kteří zde žili, zřejmě písčité půdy neobdělávali. Živili se spíše lovem zvěře a ryb, až později chovem hovězího dobytka a ovcí. V zátočinách řeky, na rozhraní písčitých půd a těžkých, nánosových půd vybu-

dovali svá první sídla. Zbytky ohnišť, keramiky se nacházely na polích nad dnešní Zásadou, ale taky v oblasti pod Panskou šířavinou a na Soboňkách v místech, kde je dnes už bývalý závod Jihomoravské armaturky. Původní lesy měly různý charakter a botanické složení. Hodně záleželo na tom, jak vysoká vrstva písku byla a jaký byl podklad. Ale v každém případě to byly stromy listnaté, s převahou dubů. Jak ale ve skutečnosti vypadaly se můžeme jen dohadovat. Zdejší územím procházely cesty. Ze severu na jih, někdy je hovořeno o Jantarové stezce, někde v našem okolí se křížovala i s cestou vedoucí na západ (dnešní Rakousko a Německo). To bylo na začátku tisíciletí. Římané po prvních úspěšných výpravách opouštějí postupně obsazené území na dnešní Moravě a na Slovensku, a tak zde začínají sehrávat svou roli germánské kmeny. Velký význam při přesunech, ať už jednotlivců, skupin, či velkých výprav sehrával přechod, nebo taky brod přes řeku. Ten byl evidentně v blízkosti pozdějšího Rohatce, ve středověku skutečně u samého Rohatce. Pro budování opevnění samotné tvrze, jak proti vodě, či nepřítelům, bylo potřeba většího množství dřeva. To se získávalo z okolních lesů. Příchodem Slovanů a stále hustším osídlením bylo potřeba získat i další plochy pro pěstování tehdy známých kulturních plodin. Byly káceny další lesní plochy. Nejvíce byla drancována ušetřena Doubrava nad Hodonínem, více byly postiženy lesy kolem Rohatce a Ratíškovice. Nejvíce bylo káceno v oblasti od Vacenovic po Vracov a Bzenec. Vy-mýceny byly obrovské plochy, na kterých se pásli hovězí dobytek a ovce. Tím se odkryl písek a tak, jako dříve začínal se při silných větrech přesunovat, tvořil návěje. Začalo se říkat této oblasti Moravská Sahara. Žalostný stav komplexu Doubrava trvale působila jeho devastace zřejmě již od konce 16. století. V popisu katastru z roku 1750 se píše, že stromové se nacházelo jen po kusech nebo skupinách a čistá písčina jen na Bzenecku a Vracovsku měla víc než 2000 ha. Proto již začátkem 19. století se konají pokusy se zalesňováním neproduktivních ploch. Nikoliv však se žádoucím výsledkem. Takřka všechny použité akáty, javory, pajasany či topoly, zahynuly.

Ve dvacátých letech 19. století vstoupily do čela lesnického života na Moravě dvě osobnosti. Dačický lesmistr, odborný spisovatel a zakladatel první lesnické školy na Moravě Vincenc Hlava a vynikající praktický lesník, spoluzakladatel další lesnické školy Johan Friedrich Bechtel. Je zajímavé, že vzorného hospodáře se nedostalo jen bzeneckým lesům v osobě J. F. Bechtla, ale i bzeneckému zemědělství v osobě vrchního správce Georga Demschera, který též přemýšlel o zúrodnění písčitých půd a jejich nejlepšího využití. Zaváděl dvojhonný osevní postup – žito, brambory, místo trojhonného (s ročním úhorem).

Cizinec Bechtel, pocházel z Německa, ač teprve pětadvacetiletý se dal v roce 1825 do úžasné práce. Nejříve dosáhl toho, že se přestaly kácet zbývající porosty a pást v lesích dobytek. Podrobně zaměřil celé území a prostudoval dosavadní práce na úseku zalesňování. Uvědomil si, že nemůže hned začít s duby, nebo dalšími listnáči, ale zvolil nové, přípravné dřeviny. V první řadě to byla borovice, dále bříza, na vlhčí místa olše. Začal s výsevem borového semena, nakoupeného od všelijakých obchodníků. Brzo však toto zamítl, vybudoval luštninu, kde zpracovával šišky nasbírané v nejbližším okolí.

Podle vzoru revírníka K. Jančíka z Ratiškovic a nadlesního Heinische z Hodonína začal od roku 1842 vysazovat jednoleté až tříleté sazeničky borovice. Rozhodl se pro tak zvané lesopolašení. Postup výsadby byl asi následující. Po orbě a pečlivé úpravě půdy vysadil prostokořenné sazenice borovice, které vyrostly ve školkách v čistém písku tak, aby měly co nejlepší kořání. Sázely se do řad vzdálených od sebe asi 1,2 metru a v řadě 40 cm od sebe. V řádcích se poté vysadily brambory a to po dobu dvou až tří let. Při jejich okopávce dvakrát za rok a jejich vykopávce byla půda kolem sazeniček zkyprěna a zbavena plevelů. Výnos brambor zaplatil veškeré náklady. I přes značná horka a sluneční žár se ujalo velké procento takto vysazených stromků. Škody však dělala zvěř, tehdy velmi hojná a i škodlivý hmyz zapříčinil, že se někde musela výsadba opakovat. Někde se uvádělo, že k výsadbě byly použity sazenice, vypěstované v cizině. Psalo se o stromcích z Německa, dokonce i z Ameriky. Měli se snad i dovážet ve vagonch ve vlacích z Vídně na nově zbudované železniční Severní Ferdinandově dráze. Ta byla dána do provozu roku 1841 (úsek Břeclav – Staré Město), ale v samotných spisech a dokladech, jež pro pan-

stvo a pro sebe vedl nadlesní Bechtel, nic takového uvedeno není.

Kromě Bzeneckého panství byla prováděna současně i podobným způsobem výsadba na panství Hodonínském a Mílotickém.

Za 24 let, do roku 1848, se podařilo nadlesnímu Bechtlovi velké zalesňovací dílo. Obnovil lesy na ploše 1950 ha, vylepšil lesní plochy na 2750 ha. Bylo vysazeno 4,5 mil kusů borovic, 115,5 tis. kusů bříz, 58 tis. ks olší, 20 tis. ks dubů a další lesní stromy. Zalesňovací práce přispěly nejen ke zkulturnění krajiny, ale i k novému, lepšímu životu místních lidí. Měli práci, získali obživu v podobě sklizených brambor. Písky přestaly ohrožovat okolní krajinu. Výsledky této činnosti jednoznačně překvapily. Zbytky lesů byly znovu opět, až na malé výjimky spojeny.

Koncem roku 1852 však Bechtel pro neshody s majiteli bzeneckého panství odchází. Pracoval v Brně, byl inspektor pro velkostatky na Moravě. Založil lesnickou školu. Již za svého života získal veřejná i odborná ocenění a vyznamenání. Zemřel ve Vídni roku 1868. Teprve o 38 let později vděční následovatelé na okraji borového lesa poblíž nádraží Bzenec-Kolonie odhalili J. F. Bechtlovi pomník.

Ing. A. Jaroš

Dějiny a hospodářská krize 1930–1934

Denně slyšíme ze sdělovacích prostředků, nebo čteme v novinách, jak postihuje současná světová hospodářská krize různé národy, ale i naši republiku. Podíváme-li se zpětně do dějin, krize přicházejí po světových válkách, ale i během různých dějinných změn. Jistě je zajímavé porovnání s minulostí. Jak tomu bylo po první světové válce i v letech 1930 až 1934, svědčí kronikářské zprávy. O hospodářské krizi v zápisech rohateckých najdeme toto:

Po kampani r. 1919 byl provoz cukrovaru zastaven, strojní zařízení částečně převezeno do Hodonína, Bzence a Hrušovan nad Jevišovkou, zčásti rozprodáno. Stalo se tak proto, že rohatecký cukrovar byl odprodán Akciové společnosti pro průmysl cukrovarnický v Hodoníně, která výrobu cukru koncentrovala. Kupní cena nebyla Auspitzově rodině vyplacena hotově, nýbrž obdržela akcie Hodonínského spolčenosti. Horší to bylo se zaměstnanci, kteří ztratili práci. Na to se tehdejší kapitalisté neohlíželi. Obec Rohatec také ztratila finanční příjmy. Výnos z přímých

daní klesl ze 48 000 Kč na pouhých 8000 Kč, takže obecní přírážky byly zvýšeny na 715 %. Budovy cukrovaru osiřely a teprve v roce 1921 se v jedné menší dílně začaly vyrábět chemikálie, ale ani to dlouho nevydrželo. Rozvoj začal teprve v roce 1923, kdy zde byla zavedena výroba cukrovinek a čokoládových výrobků pod firmou Česká akciová továrna Jos. Küfferle a spol. s účastí firmy Jos. Küfferle a spol. v Bernu ve Švýcarsku, Živnobanka a obchodní dům Julius Meinel. Tak našlo znovu práci hodně žen z Rohatce i Ratiškovic. Mistři a vedoucí byli většinou Rakušané. Platy byly ale nízké, nejnižší v době hospodářské krize. Dělnice 30 až 40 Kč týdně. Lidé byli ale rádi, že mohou pracovat. Za pojidání cukrovinek při výrobě nebo balení byl vyhazov.

Hospodářská krize 1930–1934

Protože převážná část obyvatel naší obce byla zaměstnána v průmyslu, byli naši občané velmi postiženi světovou hospodářskou krizí

v letech 1930-1934 a pak částečně ve zmenšené míře i déle. V roce 1930 bylo u nás 92 občanů bez práce. Pro zmírnění nezaměstnanosti byly prováděny různé práce kolem řeky Moravy nebo bývalého mlýnského náhonu. Nákladem 43 136 Kč postavena silnice dědinou od kostela ke křížku a silnice k Hodonínu nákladem 78 000 Kč. Dení plat zde činil 16 Kč.

V roce 1934 stoupla nezaměstnanost na 150 osob. Z toho stát podpořoval 40 ze státní podpory pro stravovací akci. Vydáno bylo 12 550 Kč, mimo chleba a mléka; ty však na-prosto nestačily. Teprve v roce 1935 se nezaměstnanost částečně zmírnila stavbou plavebního kanálu a regulací Radějovského potoka. V té době byla také započata práce na ochranné hrázi lukami od Strážnice po Hodonín. V zimě však byly práce zastaveny a počet nezaměstnaných se zvýšil na 190. Stát přispěl na zmírnění bídy částkou 16 250 Kč. To však ani zdaleka nestačilo, uvážíme-li, že podpora, která byla rozdělována v poukázkách na potraviny, činila pro živitele

rodiny 20 Kč, pro svobodného 10 Kč týdně. Obec Rohatec měla v této době necelých 2000 obyvatel.

V roce 1936 se nezaměstnanost opět snížila tím, že značný počet nezaměstnaných našel práci při regulaci řeky Moravy v Perunských. Na stravovací akci bylo vydáno pouze 7750 Kč. Téhož roku prováděla obec adaptaci školy v Kolonii. V roce 1937 státní správa začala se stavbou železobetonového mostu přes řeku Moravu s novou příjezdovou silnicí kolem to-

várny na čokoládu. Tento most byl dokončen v roce 1938. Starý most dřevěný byl rozebrán. Rovněž se prováděly opevňovací práce v pohraničí a na jiných místech. To vše dalo práci mnohým dělníkům. Ale ani tehdy nebylo mnoho pracovních příležitostí. Pomocný dělník v této době vydělal za 1 hodinu asi 1,50 Kč, řemeslník 2 až 2,50 Kč.

V dobách krizových let trpěly rodiny nezaměstnaných, zejména děti, bídou a podvýživou. Bylo štěstím pro

mnohé rodiny, kde měly kousek půdy a dvorek, kde si trochu živobytí a výživy vypěstovali, nebo chovali kozy nebo králíky.

Štěstím bylo, že místní továrna na čokoládu a impregnační závody pracovaly naplno po celá léta krize. A tak zejména ženy, které tu převážně pracovaly, zachraňovaly rodiny z nouze.

Obsah tohoto článku je citován v publikaci „Slovácká obec Rohatec“ dle doslovných dobových kronikářských zápisů.

Zdeněk Bíza

Žijí mezi námi

Milan Duda

Když se rozhlédneme kolem sebe a bude nás to zajímat, určitě najdeme ve svém okolí zajímavé lidi, kteří se něčím odlišují od ostatních. Bývá to například nevšední profese, koníčky, záliby, dovednost v něčem netradičním. Rádi bychom vám, čtenářům, postupně představili alespoň několik našich občanů, kteří by si naši pozornost zasloužili. Víte-li o někom v tomto smyslu zajímavém, dejte nám vědět, společně můžeme s touto osobou seznámit ostatní.

Mnozí z vás jistě viděli projíždět obcí koňské spřežení, kdy na voze sedí pan Milan Duda. Tento člověk má za sebou účast v několika významných soutěžích, se kterými začal v roce 2002, a to v základních disciplínách – Formanské jízdě, Ovladatelnosti v kládě a v Těžkém tahu. V následujících letech se zúčastnil více jak třiceti soutěží. Připomeňme alespoň ty, kterých si on sám nejvíce váží.

V roce 2002 v Petrově získal ve Formanské jízdě 1. místo.

V roce 2004 se probojoval na Mistrovství republiky do Pardubic.

Zde na státním závodišti získal ve Formanské jízdě 4. místo, v Ovlada-

telnosti v kládě 1. místo a v Těžkém tahu rovněž 1. místo s koňmi Waldem a Korzikou.

Následující rok se zúčastnil soutěže Jihomoravského kraje v Podivíně, kde ve všech třech disciplínách získal 1. místo. Téhož roku v Pardubicích na Mistrovství republiky v Ovladatelnosti v kládě se umístil na 2. místě.

V roce 2007 začal soutěžit i v další disciplíně, a to v Orbě s koňmi. Na Mistrovství republiky v Hodějicích a Pardubicích obsadil 3. místo.

V roce 2008 opět v Hodějicích byl druhým nejlepším v Orbě s koňmi, Těžkém tahu, v Ovladatelnosti v kládě a ve Formanské jízdě.

Významného úspěchu docílil také ve Valašském Meziříčí, kde se zúčastnil výstavy pracovních koní. Ze 40 vystavovaných koní se právě jeho kůň Zázrak umístil na prvním místě a Gaston na místě 2.

V letošním roce Milan absolvoval následující soutěže:

- v červnu v Podivíně získal ve všech třech disciplínách 3. místo
- v červenci v Třešti na Mistrovství Vysočiny taktéž ve všech třech disciplínách 2. místo

- v srpnu v Hodějicích ve všech možných kategoriích opět 2. místo

- v září se zúčastnil soutěže v Pardubicích a skončil v Orbě s koňmi na 2. místě a v Těžkém tahu na místě 4.

- **v témže měsíci – 25. 9. se v Zábřehu na Moravě konalo Mistrovství Evropy v Orbě s koňmi, kde získal kov nejcennější – 1. místo.**

- Poslední letošní soutěž byla v říjnu, opět v Pardubicích – Mistrovství republiky ve dvojboji. Soutěžilo se v disciplínách Ovladatelnost s koňmi a Těžký tah. Zde se se svými svěřenci umístil jako čtvrtý. Této ceny si obzvláště váží, protože tohoto klání se účastnilo 9 nejlepších koní a kočích z celé republiky.

Vážení čtenáři, až zase někdy uvidíte Milana projíždět kolem vás se svými pozoruhodnými koňmi, vzpomeňte si, kde všude se o nich ví. Koně svou dovedností a také dřinou, jejich kočí svým uměním, trpělivostí a každodenní péčí, dosahují toho, že na ně můžeme být hrdí. Přejme panu Dudovi zdraví, sílu a úspěchy do dalších let, kdy bude reprezentovat nejen sebe, ale i naši obec. Děkujeme.

(HJ)

Duchovní hudba

V páteční podvečer 25. září letošního roku se konal v místním kostele koncert duchovní hudby. Akce byla původně pořádána v rámci předvolební kampaně předčasných parlamentních voleb.

Termín jejich konání byl sice zrušen, koncert se však konal. Účinkujícími byli Lenka Baarová – flétna a Jan Niederle – klavírní doprovod. Posluchači si mohli poslechnout a skutečně si vychutnat skladby Jana Vaňhala, Františka Bendy, Sebastiana Bacha, díla Beethovenova a Rossiniho. A bylo to dáno nejen dobrou akustikou našeho kostela, která je známá.

Co mě velmi překvapilo, bylo průvodní slovo předsedy ODS pana Topolánka, který se koncertu zúčastnil. Zasvěceně hovořil o skladatelích i skladbách, jako by toto bylo jeho povolání, nikoliv předsedání vládě či straně. Potud sahá moje pozitivní subjektivní hodnocení. Překvapila mě například malá účast místních lidí. Cel-

ková návštěvnost nebyla nízká, ale tvořili ji především posluchači z okolí. Navzdory vcelku dobré propagaci nevím, co naše občany od podobných akcí odrazuje.

Na druhou stranu musím říct, že jsem byl naopak mile překvapen diváckou kulisou na přehlídce mužských pěveckých sborů, která se konala dva týdny před touto akcí. V areálu letního kina bylo téměř 300 diváků spokojených s celou přehlídkou, ale především s výkonem rohateckých zpěváků. Myslím, že přestože se jednalo o úplně jiný žánr, nedělní odpoledne potěšilo na duši každého, kdo sem přišel.

Popíši ještě příhodu, která se stala na závěr večera duchovní hudby a které jsem byl svědkem. Když vyšli iniciátoři koncertu po jeho ukončení z kostela, zastavili se chvíli pod schodištěm. Po chvíli přijel na kole člověk, sám ho neznám, a zastavil u hloučku lidí, kde byl i pan Topolánek. Seskočil z kola,

přistoupil k němu a zcela bez zábran se zeptal, zda se s ním může vyfotit. Aniž by čekal na odpověď, hned začal hledat po kapsách. Posléze vytáhl mobil. Všichni byli jeho chováním nejen překvapeni, ale přímo zaskočení. Hlavně ochranka. Situaci pohotově vyřešil pan Topolánek. Podal mobil řidiči se slovy, aby je tedy spolu vyfotil. Po dvou třech snímcích cyklista popadl mobil, sedl na kolo a spokojeně odjel. Překvapená a podle mě mírně šokovaná skupina se posléze odebrala ke služebnímu autu. Podotýkám, že vše se odehrálo asi čtrnáct dní předtím, co bylo po Topolánkovi házeno vejci a kamením.

Tak to bylo několik mých slov k duchovní hudbě. Příště snad už jen ty lepší komentáře. Třeba k nadcházejícímu adventnímu koncertu, který se v době, kdy vzniká tento můj příspěvek, teprve připravuje. Přeji vám hodně pěkných kulturních zážitků

Ing. Antonín Jaroš

Krátké kateřinské ohlédnutí

Jako každý rok, tak i tentokrát uspořádala rohatecká chasa a Obec Rohatec již tradiční Kateřinskou zábavu, tedy poslední krojové veselí v tomto kalendářním roce. A že to byla zábava, jak má být, svědčilo ohromné množství krojovaných, a to nejen členů chasy. K dobré náladě přispěla DH Skaličané.

Navštivte obecní stránky **www.rohatec.cz**

Narození

červenec-říjen 2009

Patrik Lefner
Lucie Předínská
Samuel Vaculovič
Zuzana Šínová
David Kubeš

Ilustrační foto

Úmrtí

srpen-listopad 2009

Marie Horčicová	79 let	Hodonínská
Karel Dvořáček	69 let	Žitná
Jiřinka Bělochová	84 let	Vítězná
Stanislav Janoušek	86 let	Slovácká
Jan Košťál	79 let	Strážnická
Rudolf Jánoš	59 let	Slovácká
Františka Špačková	89 let	Osvobození
Františka Dobešová	87 let	Semerig
Miluška Michenková	61 let	U školky

Sňatky

září-listopad 2009

*V obci bylo v tomto období uzavřeno 7 manželství.
 Se souhlasem zveřejňujeme:*

Radek Kománek, Hodonín
Marcela Tománková, Nové řádky

Radek Chlumský, Osvobození
Radka Tomanová, Slovácká

Marián Vasil'ko, Větrná
Ilona Chrástková, Větrná

Zdeněk Pavka, Sudoměřice
Zuzana Danielová, Přívoz

Ilustrační foto

Zlatá svatba

50. výročí uzavření manželství v listopadu oslavili

manželé **Rudolf a Zdeňka Hrabovští**
 z ul. Revoluční

Spolky

Včelařství v Rohatci

ZO ČSV byla založena v roce 1920 Fr. Novákem (rohatecký).

Je jednou z nejstarších včelařských organizací v okrese Hodonín.

Včelaři:

Rohatec dědina	15
Rohatec Kolonie	4
Soboňky	3
Sudoměřice	3
25 členů – 12 koč. vozů	

Včelaři obhospodařují 344 včelstev.

Díky finanční podpoře Obce Rohatec a Sudoměřice vlastní základní organizace jedny z modernějších aerosolových vyvíječů pro účinný boj proti Varoa Destruktor a včelímu moru. Dále z těchto finančních prostředků jsou každoročně pro členy ZO nakupovány oplozené matky z vyšších šlechtitelských chovů.

Léčení včelstev se provádí jedenkrát individuálně včelařem a dvakrát komisionálně aerosolovým vyvíječem

(v současné době probíhá první léčení aerosolem).

Naše ZO ČVS má ve svých řadách také jednoho učitele včelařství, př. Kravkovského Jaroslava.

Členové ZO se také zúčastňují včelařských akcí pořádaných OV ČSV (přednášky, kurzy, zájezdy na celostátní výstavy atd...). Včelaři se starají také o výsadbu parku před knihovnou v Rohatci Kolonii.

Výnosy: 6770 kg medu
 průměrně 19,6 kg na včelstvo
 442,5 kg vosku

Včelaři si vychovali 125 včelích matek. Dále zakoupili pro zkvalitnění chovu 40ks ušlechtilých matek. Náš devíticenný tým se schází dle potřeby u p. Chytila Jos. Současně děkuji obecnímu úřadu za poskytnutí prostor v budově staré školy.

Poznámka: Druhové ochrany MŽP připomíná, že v USA došel nedostatek včel tak daleko, že si farmáři najímají včelaře, kteří i s včelstvy přijíždí až k plodinám, aby mohly být opylovány.

Jde o bludný kruh. Zemědělská velkovýroba hubí tvory, na nichž je životně závislá. Může se něco podobného stát i v Česku, kde včelstva decimují nejenom zásahy do přírody, ale i roztoči? Začíná to být závažný problém, a pokud ho budeme dál ignorovat, mohou to zemědělci v budoucnu nepříjemně pocítit.

I. Bůšek

Rohatečtí chovatelé informují

V posledním čísle Rohatecké obce jsem vás informoval o výstavě v Kyjově, na které jsme byli úspěšní, a to nás čekaly další výstavy. Ale abych začal pěkně od začátku.

Po Kyjově jsme se zúčastnili výstavy v Hroznové Lhotě, která byla zařazena jako okresní výstava drůbeže a místní výstava králíků a exotů. Zde nás vystavovalo osm. Čestné ceny na králíky získali chovatelé př. Březovský, Předinský, Štlárek Miroslav, Vítek, Vlasák a náš mladý chovatel Štlárek Tomáš, př. Stávek na drůbež.

Další v řadě výstav následovala výstava v Lužicích. Čestné ceny za králíky získali př. Březovský, Předinský, Štlárek M. Štlárek T., na drůbež př. Stávek a mladý chovatel Patrik Kmenta.

Následující výstava byla u našich slovenských přátel v Prieťrčce, se kterými máme navázanou družbu. Výstava je pojata jako memoriál Jána Bašnára a Ludmily Križanovej. Ani tady jsme nezklamali a získali čestné ceny - př. Štlárek M. Štlárek T. Předinský, Vítek. Př. Březovský se stal vítězem memoriálu a získal pohár. Naše holubáře reprezentoval př. Domanský Oldřich a také on získal čestnou cenu na bagdety.

Pak už nás čekala naše tradiční domácí výstava, na které bylo vysta-

veno 148 ks králíků, 82 klecí holubů a 22 voliér drůbeže. Všechny obory byly obelány deseti čestnými cenami. Z těchto čestných cen jich většina zůstala u našich chovatelů. V oboru králík ji získali př. Březovský, Štlárek M., Kmenta P., Vlasák, Předinský, Stávek, Štlárek T. a Tomšej Jan. V oboru holub získali čestné ceny

naši chovatelé př. Nezval, Čachotský dvě, Opavský a Tomšej Jan. V oboru drůbež bylo uděleno rovněž deset čestných cen, domácí chovatelé z nich získali šest - př. Brabec, Stávek, Štlárek T., Vlasák, Uříčář a Kmenta P. Výstavu nám zdokumentoval pan Hasiš. Fotky si můžete prohlédnout na webových stránkách Obce Rohatec.

Touto cestou bych rád poděkoval všem spoluobčanům, kteří se přišli

na výstavu podívat a doufám, že byli spokojeni jak s vystavenými zvířaty, tak i s tombolou, která byla pro návštěvníky připravena. Poděkování patří všem sponzorům, kteří do tomboly přispěli. Zvláště poděkovat musím příteli Stanislavu Křenovi a jeho firmě Obchodní a chovatelská činnost za generální sponzorování. Doufám, že i v příštím roce se znovu sejdem alespoň v takovém počtu jako letos. Výstava byla velmi zdařilá, díky vám a všem vystavovatelům. Musím se taky zmínit o našich přátelích ze Slovenska, kteří nám vrátili naši návštěvu a svými zvířaty zpestřili sortiment vystavených zvířat.

Za týden nás čekala výstava další, a to v Dubňanech. Byla to Slováká výstava samců a místní výstava K, D, H. Zúčastnilo se nás pět a získali jsme čestné ocenění. V Slovákě samců uspěli př. Štlárek M., Předinský, Vítek a v místní byli úspěšní př. Březovský a Štlárek T. V dalších oborech jsme výstavu neobelali.

Z výčtu dosažených úspěchů je patrné, že naše zvířata jsou kvalitní a jejich chovatelé na velmi vysoké úrovni ve své odbornosti a krásné činnosti.

Vzhledem k tomu, že se blíží konec letošního roku, dovoluji mně, abych vám všem popřál krásné svátky vánoční a mnoho zdraví v novém roce.

P.P.

ČZS ZO Rohatec zve všechny vinaře a přátele dobrého vína na 8. ročník ochutnávky mladých vín

spojený s přednáškou
Doc. Ing. Pavlouška na téma:
**Nový pohled na kvalitu hroznů
a choroby a vady vína.**

*Přednáška se bude konat
5. prosince od 13.45 hodin
v KD Rohatec.*

Jeden vzorek je 1 x 0,7 l vína.

Na Vaši účast se těší výbor ZO.

Degustace vín

V roce 2010 bude naše organizace pořadatelem XXXI. oblastní výstavy Podluží. Jedná se o dobrovolné sdružení obcí: Dolní Bojanovice, Hrušky, Charvatská Nová

Ves, Josefov, Kostice, Lanžhot, Lužice, M. N. Ves, Mikulčice, N. Poddvov, Poštorná, Prušánky, Rohatec, St. Břeclav, Tvrdonice a Týnec.

Ještě letos proběhne jednání zastupců jednotlivých obcí pro schválení statutu výstavy. Degustace je stanovena na 21. 3. 2010 a výstava bude 3. a 4. 4. 2010

Další a doplňující informace budeme zveřejňovat na naší stránce na webu: www.rohatec.cz eventuálně pomocí kabelové televize a hlášení v místním rozhlasu.

Doufáme, že si nenecháte tuto příležitost ochutnat vína z regionu ujít a svoji účastí naši akci podpoříte.

Výbor ČZS ZO Rohatec

Seniorské ohlédnutí za podzimem

*Všechna ta letní krása
podzimem zvadá,
list za listem pomalu
k zemi padá,
haluze jsou průsvitné,
každý čas žádá si však své...*

*Již paní zima vkrádá se zpátky,
na děti čekají sněhové hrátky,
a na nás na všechny
dlouhé noce,
však máme se nač těšit –
na Vánoce!*

Už i ten rok 2009 se pomalu blíží ke konci, ale vraťme se teď na chvíli alespoň ve vzpomínkách k podzimu. Stejně ten čas utíká jako voda v řece Moravě, po které jsme se v létě vozili. A hned po prázdninách 3. září, jsme se někteří z nás (bylo nás žel málo), sešli na zajímavé přednášce Policie ČR, kde nás její příslušníci seznámili s úskalími, která zejména starší lidé někdy mohou nepříjemně překvapit. Všem pak předali i písemný vzkaz s radami, jak se máme bránit před

podvodníky a násilníky. Dopis od nich jsme pak předali i ostatním našim členům na „Harmonice“ hned 4. září, kde jsme probrali, co se během uplynulého období událo, ale také seznámili s akcemi, které jsou před námi. Nechyběla ani hudba (p. Palčák na klávesy) a tanec i se sólem pro 5 jubilantů z našich řad. Dne 10. září jsme si vyjeli do sousedního Slovenska – do Čalova, prohrát si v teploučké vodě klouby, aby lépe sloužily. A 30. září se pak uskutečnil zájezd na Macochu

i do Kateřinské jeskyně, odkud byly zážitky zase jiné.

V měsíci říjnu jsme pak řádně oslavili svůj svátek. V sobotu 17. října se konal „Den seniorů“, který v 18. hodin zahájila předsedkyně klubu p. Anna Kolofíková. Přivítala mezi námi i starostu a místostarostku obce. Pan starosta Mgr. Králík všem seniorům poblahopřál k svátku. Úvod do slavnostního večera nám připravily děti z 1. třídy ZŠ pod vedením paní učitelky Kostecké. Jejich roztomilé vystoupení se nám líbilo a potěšilo naše srdce. Během večera, kdy k tanci i po-

slechu pěkně vyhrávala známá kapela Vaška Votruby z Holíče. Pak vystoupila sedmičlenná taneční skupina děvčat a chlapců z Hodonína v černých úborech, která nás svými skvělými výkony v současném hip hopovém stylu velmi příjemně překvapila a odešla po zásluze s ovacemi a velkým potleskem. Do třetice pak zabodovaly naše členky z „důchodcovské Lúčnice“, které v rytmu valčíku J. Strausse předvedly krásné taneční kreace, jež byly ještě umocněny vkusným a elegantním oblečením jedenácti „párů“. Tak náš „Den seniorů“ jsme i le-

tos oslavili, jak se patří, již po deváté. 21. října jsme se tradičně vypravili za „dušičkovými nákupy“ do sousedního Polska.

Ještě nás čekají jistě pěkné chvílky při Mikulášské harmonice a po vánočních svátcích – přejme si jejich pohodové prožití – si zase rádi znovu popřejeme na našem „Silvestru“ - (30. prosince), ať nám v tom příštím roce 2010 hlavně slouží zdraví. Ať nás potká více štěstí a ať se nám všem spolu dobře daří!

*Za celý Klub důchodců Rohatec,
Marie Nováková*

Podzim ve školce

Dětem z mateřinky také začal školní rok a většina z nich přišla s nadšením a touhou setkat se opět po prázdninách se svými kamarády a zažít s nimi něco nového.

Proto jsme vyrazili na tradiční výlet do oblíbeného zookoutku v Hodoníně. Podzimní příroda tam má své

neopakovatelné kouzlo a děti měly opět zajímavý zážitek, zvláště při vydařeném počasí.

Dalším velice poutavým dopolednem bylo, když pro nejstarší děti byla uskutečněna beseda s archeology z Masarykova muzea v Hodoníně. Děti si mohly vyzkoušet hravou formou jejich práci na školním pískovišti se

zajímavými pomůckami. Každý z nich byl potom nadšený, že obdržel průkaz mladého archeologa. Myslím, že to byla pro ně nová zkušenost.

V dalších měsících čeká děti divadelní pohádka, koncert, návštěva dětské knihovny, výstava obrazů a jiné akce, které pro ně budou jistě dalším přínosem.

Účast naší školy na mezinárodním projektu „Země, voda, vzduch“

V pátek dne 23. října 2009 čekalo žáky základní školy v Rohatci milé překvapení. Spolu se žáky z Mikulčic, Ratíškovic a dalších škol v regionu se na Slovanském hradišti v Mikulčicích setkali s žáky dvou škol v Dolním Rakousku na prvním česko-rakouském setkání dětí a mládeže. Setkání bylo nazváno „Země – Erde“ a jeho tématem byla jednak příroda a ekologie v oblasti Dolní Moravy a navíc část programu byla věnována Slovanskému hradišti v Mikulčicích. Žáci shlédli poutavé prezentace o přírodě a chráněných územích kolem dolního toku řeky Moravy, o Lednicko-valtickém areálu a vyslechli si zajímavé přednášky o lesní zvěři, ale věnovali se i historii a archeologické expozici v Mikulčicích. Součástí programu byly i praktické úkoly v návaznosti na zmíněnou expozici. Žáci naší školy, Katka Zostalová, Sára Chromková a Ondra Vacenovský si vedli velmi dobře a získali plný počet hríven, platidla starých Slovanů, za něž dostali sladkou odměnu.

Jaroslav Andryšek, učitel ZŠ

Setkání školáků s předškoláky

12. listopadu se v tělocvičně základní školy konala akce pro předškolní děti a děti z první třídy. Posláním bylo jasné: postarat se jim o zábavu. Nápomocní byli patroni současných prvňáčků – žáci 9. třídy. Chlapci těm nejmenším vysvětlovali podstatu disciplín, zatímco děvčata chodila se skupinkami dětí po různých stanovištích. Ty si mohly zažít jízdu na koloběžce, zkusit si přehup na laně, zaházet si oštěpem nebo se sklouznout na lavičce. A někteří z toho všeho byli tak nadšení, že si museli okruh disciplín projít ještě

jednou, ne-li vícekrát! Čas se pomalu chýlil ke konci a zanedlouho přišlo na řadu rozdávání sladkých odměn. Pan ředitel Andryšek se s malými soutěžícími rozloučil a školáčky se v doprovodu jejich paní učitelek vrátili zpět do školky. My školáci jsme se vrátili do lavic.

Na závěr bych chtěla poděkovat panu řediteli za vskutku dobrý nápad. Je neuvěřitelné, jakou maličkostí se dá dětem udělat radost a nás starší těší, že jsme udělali něco pro dobrou věc.

Natálie Hochmanová, IX.

Prázdniny ve školní jídelně nejsou

8. července 2009 prezentovala firma Podravka své výrobky v naší školní kuchyni.

Kuchař Václav Masař uvařil a naše kuchařky naučil některá netradiční jídla, která budou po prázdninách zařazena do jídelníčku našich dětí.

Degustace se zúčastnily nejenom pracovnice školní jídelny a zaměstnanci školy ale i zástupci obce Rohatec například pan starosta Mgr. M. Králík, paní místostarostka L. Hostýnková a další.

Někomu chutnalo více, jinému méně, ale zdravá výživa musí být zařazena ve školní jídelně do jídelníčku nejen pro děti, ale – i pro ostatní strážníky!

*Irena Elšíková,
vedoucí školní jídelny ZŠ Rohatec*

20. listopad 2009

Bio den ve školní jídelně

Kuchařkám se to moc povedlo! Stačilo se podívat na prázdné talíře a spokojené tváře strážníků. Menu:

Polévka brokolicová

Bio hovězí maso na Bio rajčatech, špagety, ananasový džus

Bio ovocný tvaroh

„První výpal“

Zahájení činnosti
keramického kroužku

Obohacení činnosti naší školy je i keramický kroužek, který navštěvují žáci 4.–8. ročníku.

Své první výrobky právě vkládají společně do keramické pece. Po prvním výpalu, tzv. „přežahu“ se budou ještě glazovat. Keramickou pec můžou využívat i žáci naší školy zhotovením drobných dárečků a obrázků z keramiky v hodinách výtvarné výchovy a v budoucnu i další zájemci z řad občanů naší obce.

Vyslovujeme tímto poděkování všem zastupitelům obce Rohatec za uvolnění finančních prostředků k zakoupení této keramické pece.

Slohová práce

Co mi babička vyprávěla

Jako malá jsem u babičky trávila do celá dost času. Chvilky strávené s ní jsem měla ráda. Vždycky mi vyprávěla různé příhody z dětství, vtipné historky a četla pohádky.

Jednou, když jsem byla u babičky na návštěvě, tak jsem se zeptala: „Babičko, kdo je ta holčička s mašlí ve vlasech?“ a ukazovala jsem na fotografii visící na stěně. „To je Blaženka“ odpověděla babička. „A kdo je ta Blaženka, babičko?“ ptala jsem se zvědavě.

Babička se dala do vyprávění: „Narodila jsem se před válkou a byla jsem nejstarší ze 4 dětí. Blaženka byla nejmladší z nás a narodila se na konci války. V té době byl velký nedostatek potravin a jiných věcí. Lidé si většinou vyráběli všechny potraviny doma. Uživiti 4 dětí byl tedy docela problém.“ Babička si posunula brýle a pohodlněji se usadila. Já jsem pozorně poslouchala její vyprávění. „Jako jedni z mála jsme měli na obživu kromě políčka i krávu. A právě kravským mlékem se přenáší bacil, který se projevuje

jako zápal mozkových blan. Blaženka patřila k těm dětem, které měly smůlu, a touto nemocí se nakazila. Po týdnu boje s horečkami Blaženka zemřela. Měla teprve 4 roky.“

„Babičko, a proč jste ji nezavezli do nemocnice?“ ptala jsem se. „To jsme udělali. Ale tehdy byla, Alenko, úplně jiná doba než dnes. Léky, které by jí pomohly, nebyly k dostání.“

Zamyslela jsem se. Babička mě chvíli mlčky pozorovala. Pak se usmála, posadila si mě do klína a řekla: „Nemusíš být smutná. Blaženka se určitě dostala do nebe a tam je jí dobře...“

Od té doby má babička svůj zvyk, že i v dnešní době, kdy je mléko průmyslově upravováno, ho vždycky před použitím převařuje a říká: „Varem se ničí všechny bacily a nemůžete se nakazit.“

Obava babičky se mi zdá zbytečná. Moderní způsob výroby potravin a kontrola zajišťují zdravotní nezávadnost potravin. Zkušenosti babičky se neřídím, a když si dělám kakao, naliju si mléko přímo z krabice.

Byla zima a mrzlo...

Jako malé mi babička vyprávěla spoustu příběhů, pohádek, povídek i útržky z jejího dětství. Já jsem jí s obdivem naslouchala, a protože se mi její příběhy líbily, někdy mi je babička musela opakovat i několikrát denně. Nejvíce jsem si však oblíbila ten, který mi často vyprávěl i dědeček. Odehrál se v domě, který stojí hned vedle domu prarodičů.

Byla zima a mrzlo. Z komína sousedů se kouřilo, nebe bylo šedé a padaly z něj malé bílé vločky. Na zemi ležel čerstvě napadaný sníh. Ze vzduchu a stromů se ozývalo krákaní vran a havranů. A právě jeden takový havran je hlavním hrdinou příběhu.

Zchylovalo se k večeru a většina havranů jakoby zmizela ze světa. Zůstal jen jeden. Sedl si na komín sousedního domu, nejspíš proto, aby se alespoň trochu ohřál, a zdálo se, že si

prohlíží tu krásnou zimní krajinu. Byla hluboká noc a havran se stále vyhříval na komíně, dokud neusnul. Ale co se nestalo. Jak si tak podřimoval, spadl do komína.

Ráno se sousedé probudili a když vstoupili do kuchyně, nestačili se divit. Kuchyň byla celá černá od sazí z kamen. Také ostatní pokoje měly našedivělé stěny. A za všechnu tu spoušť mohl ten chudák spící havran, který se nakonec asi udusil a poté uhořel. Dnes si uvědomuji, že ti lidé měli tehdy vlastně obrovské štěstí, protože se mohli udusit.

V této době si ráda zavzpomínám na své dětství a prázdniny trávené u babičky a dědy. Obzvláště, když mi prarodiče vyprávěli můj nejoblíbenější příběh, který babička začínala slovy: „Byla zima a mrzlo.“

Natálie Hochmanová, 9. třída

Nejen pro děti

*Radost z práce-úspěch jistý,
snaž se, ať jsi stále bystrý.*

Hádkanky vážně i žertem

- Bylo pět bratrů a každý měl jednu sestru. Kolik bylo sourozenců dohromady?
- Kolik musí běžet zajíců, abychom viděli, že běží jeden za druhým?
- Hejno hus šlo po silnici. Jedna šla před dvěma, jedna mezi dvěma a jedna za dvěma. Kolik jich bylo?

Umíš nakreslit panáčka z číslic?

Pokus se o to.

Ještě něco pro zasmání:

*Na zastávce autobusu se starší paní ptá umolousaného a usmrkaného chlapce:
„To nemáš kapesník?“
„Mám, ale nepůjčím!“*

*Učitel zeměpisu se ptá Karla:
„Jaký tvar má Země?“
„Země je kulatá.“
„Správně, posad se A teď nám Jenda poví, odkud to víme.“
„Před chvílíčkou nám to řekl Karel...“*

*Matka se vrátí z třídní schůzky.
„Musíš si opravit tu čtyřku z matematiky, Katko. Aspoň na trojku.“
„Já bych si ji opravila, ale paní učitelka si vždycky odnese svoje záznamy i třídní knihu do sborovny.“*

Hra se zápalkami

Čtyři zápalky tvoří kříž. Dovedete pohnout jen jednou z nich, abyste ohraničili čtverec?

Přemístěním jedné zápalky opravte nesprávnou rovnici.

$$VI - IV = IX$$

Příjemnou zábavu! Kol.

Nevěříte na Ježíška?

A pokud se vás váš potomek „navtvrdo“ zeptá, jestli Ježíšek existuje? Můžete mu odpovědět podobně, jako v roce 1897 odpověděl šéfredaktor newyorského listu The Sun Francis Pharellus Church na dotaz osmileté Virginie O'Hanlon, která mu napsala 20. září 1897 dopis následujícího znení:

Vážený vydavateli. Je mi osm let. Někteří mí kamarádi říkají, že žádný Ježíšek neexistuje. Můj táta říká, že to co napíše Sun, je pravda. Prosím, řekněte mi pravdu, existuje Ježíšek?

Do vánoc bylo sice daleko, ale protože se nic zvláštního nedělo, vyšla na druhý den v novinách odpověď, kterou napsal Francis Church a která se stala pro svou poezii a hlubokou pravdivost legendou, která alespoň pro tento okamžik povýšila novinářské řemeslo na umění. Dodnes je každoročně ve vánoční době otiskována v novinách a časopisech celého světa.

*Milá Virginie,
Tvoji malí přátelé nemají pravdu. Věř pouze tomu, co sami vidí; věří, že*

nemůže existovat nic, co nemohou postihnout svým malým rozumem. Všechn lidský duch je malý, ať náleží dospělému nebo dítěti. Ve vesmíru se ztrácí jako maličký hmyz. Takový mravenčí rozum nepostačuje, abychom postihli a pochopili celou pravdu.

Ano, Virginie, Ježíšek existuje. Existuje stejně jistě jako láska, velkorysost a věrnost. Jelikož toto vše existuje, může náš život být krásný a plný jasu. Jak ponurý by byl

svět bez Ježíška! To bychom neměli ani Virginii, ani víru, ani poezii – nic z toho, co život činí snesitelným. Zůstal by jen třepotavý zbytek viditelné krásy. Avšak světlo dětství, které prozaňuje svět, by muselo uhasnout. Ježíšek existuje, protože jinak bys nemohla věřit ani svým pohádkám. Jistě, mohla bys požádat tatínka, aby na Štědrý večer vyslal lidi, kteří by Ježíška chytili. Ale žádný z nich by ho nespatriil. Co by to dokázalo? Žádný člověk ho nevidí jen tak. To nedokazuje vůbec nic.

Nejdůležitější věci zůstávají mnohdy skryty našim zrakům. Například víly, které tančí v měsíčním svitu na paloučku. A přesto existují. Cokoliv vidíš,

nikdy nespatriš všechno. Můžeš rozložit kaleidoskop a hledat nejkrásnější barevné útvary. Najdeš pár pestrých střepin, nic víc. Proč? Protože skutečný svět je zahalen závojem, který ani žádné násilí nedokáže prorhnout. Po odhrnout ten závoj může pouze víra a poezie a láska. Potom najednou spatříme všechnu krásu a nádheru za ním. Je to také pravda?, zeptáš se asi. Ano, Virginie, je, a nic na tomto světě není pravdivější a trvalejší. Ježíšek žije, a bude žít věčně. Ještě tu bude za desetkrát deset tisíc let, aby potěšil děti jako jsi Ty a naplnil radostí každé otevřené srdce.

*Veselé vánoce, Virginie, Ti přeje
Tvůj Francis Church*

Francis Church zemřel v New Yorku ve stáří 67 let a je pohřben na hřbitově ve Sleepy Hollow.

Virginia získala roku 1910 na Hunter College titul Bachelor of Arts a o rok později titul Master of Arts na Columbia College jako Francis. Byla učitelkou a později ředitelkou školy v New Yorku. Zemřela 13. května 1971 ve věku 81 let.

*(Jeho slavný článek najdete v plném znění na stránkách
www.newseum.org/yesvirginia/)*

DM

Boží Syn přišel, aby se stal jedním z nás

Před dvěma tisíci lety se v malém městečku uprostřed noci narodilo královské dítě. Nepřišlo na svět ve velkém paláci, ani v porodnici s týmem lékařů. Narodilo se ve studeném chlívě, narodil se Boží Syn - Ježíš Kristus. V určený čas lidských dějin poslal Bůh Otec svého jediného Syna Ježíše Krista, aby se stal spasitelem světa, jako oběť smíření za naše hříchy. Poslal ho v lidském těle, aby na něm odsoudil hřích. Ježíš se vzdal dobrovolně nebeské slávy i moci a přijal bolest a trápení lidského života. Způsobem bytí byl roven Bohu. Jaká sláva, jaký majestát, v jaké nepředstavitelné nádheře, kráse a moci žil Boží Syn u Otce.

Je to až lidsky nepochopitelné. Lidé se snaží vymanit z toho, v čem žijí, a dostat se výš. Ale Pán Ježíš naopak

sestoupil k nám, do naší bídy. Narodil se do naší reality, do našeho drsného světa porušeného hříchem. Přišel na svět jako ty a já, jako malé křičící dítě. Bůh svého syna nechránil, ale ponechal ho v podmínkách prostých chudých lidí. Zakusil stejnou slabost jako my. Prožil stejná pokušení jako my. Ve všem nám byl podobný, kromě hříchu. Prožíval stejné bolesti jako my, ba ještě větší. Radoval se jako my. Odložil svou neomezenou moc, svou schopnost být přítomný všude, v každý okamžik, svou schopnost vědět všechno. To vše dal stranou, aby se stal jedním z nás. I když byl člověkem, nikdy nepřestal být Božím Synem.

Vykonal mnoho zázraků - proměnil vodu ve víno, nasýtil pět tisíc lidí z pěti chlebů a dvou ryb, uzdravoval nemocné, křísil mrtvé... Ale nikdy nezneužil

svou moc pro sebe. Vždycky to bylo jen pro Boží slávu a pro pomoc druhým.

Ježíš nepřišel, aby mu lidé sloužili, ale aby on sám sloužil lidem. Stal se posledním z lidí. Ponižil se tak, že podstoupil potupnou smrt na kříži. Dobrovolně z lásky k nám se Boží Syn stal člověkem, abychom se my, lidé, mohli stát Božími dětmi. Nikdo mu není lhostejný, ani ten, kdo v něho nevěří, miluje všechny lidi, miluje i Tebe. Pán Ježíš přišel, aby nás vykoupil a zachránil od věčného zahynutí. To je pravý význam Vánoc.

Opět se blíží vánoční svátky, čas pokoje, štěstí a radosti. Naše nitro se stává citlivější, jsem otevřený zamýšlet se nad svým životem, napravovat své chyby, dávat si nová předsevzetí. Přeji vám, abyste vánoční čas prožili v pokoji, lásce a boží přítomnosti.

V. Škromachová

Naděje

Opět jeden z ryze metafyzických pojmů, pod nímž si různí lidé představují různé věci. Co je pro jednoho nadějí, může být pro jiného pravým opakem. To znamená, že každá úvaha na toto téma bude mít vždy jen a jen subjektivní charakter.

Obsah pojmu „naděje“ se však mění časem i u jedince, zatímco ve dvaceti letech byla obsahem naděje spousta velmi rozdílných záležitostí, počínaje láskou a kariérou, ve středním věku už to byl obvykle jen zúžený pojem pro osobní úspěch, výchovu potomků a pohodlný život rodiny, až pak v době stárnutí se význam proměňuje do celá.

Snad by se dalo obecně konstatovat, že naděje je značně totožná s příjemným očekáváním, s představami o budoucnosti, s uskutečněním snů a tužeb jedince. V tomto smyslu by tedy naděje měla být pojmem veskrze pozitivním a optimistickým, neboť očekávání věcí nepříjemných bychom asi těžko s pojmem naděje spojovali.

Jak už tak my lidé jsme uzpůsobeni, asi bychom se bez naděje a nadějí neobešli, bez nich by nám patrně zbylo v tomto světě jen zoufalství. Takže naděje patří neodlučitelně k životu. Ztráta naděje je obvykle po-

slední stadium člověka před tím, než to definitivně vzdá. Což se ovšem může docela dobře přihodit i v mládí a to tehdy, když té naději přikládáme větší význam pro život, než si zaslouží. Ztráta naděje tak může být docela dobře spojena i se ztrátou chuti do života, nebo dokonce s jeho ztrátou úplnou. Vždyť většině sebevražd asi ztráta všech nadějí předcházela...

„Zanechte všech nadějí...“ uvozuje Dante svou slavnou báseň o pekle.

Na druhé straně je známo nemálo případů, kdy právě naděje lidem zachránila život i v těch vysloveně beznadějných situacích. Což je, mimochodem, jeden z oblíbených námětů světové literatury, Hugo, Rolland, Remarque, Čechov a Dostojevský, Čapek a mnozí další...

Jak řečeno, je naděje pojem silně emotivní a má svou druhou stranu v beznaději a zklamání, čím větší naději do něčeho vkládáme, tím větší to zklamání může být. Je tedy na každém z nás, abychom se vyhnuli planým a nesplnitelným nadějím a tak si ušetřili i důsledky, které následují poté, co se naše naděje nesplní. A také co nejdříve v mládí pochopit, že jsou naděje reálné a naděje marné. I v tom je kus toho, co obvykle nazýváme bolestným

dospíváním. Pro mladého člověka není snadné se smířit se světem, ve kterém je mu žít, protože tento svět je nedokonalý, plný zla a násilí, tento svět je nespravedlivý a mnohdy vysloveně nepřátelský. Na druhé straně právě bez naděje, že nepříznivý osud lze změnit, že lze očekávat i tu krásnější stránku života a světa, bychom asi žít nemohli.

Patří tedy naděje do lidské životní výbavy a já mám za to, že kromě rodičovské lásky nám jí nejvíce dopřává skutečné umění, umění, které nám občas ukazuje i to, že stojí za úsilí měnit nedokonalý svět. Krásná hudba, vynikající kniha, dokonalé výtvarné dílo nebo drama jsou těmi světylky naděje v moři lidské hlouposti a nedokonalosti.

Ovšem nejvíc té reálné a střízlivé, uměřené naděje v sobě obsahuje příroda a to i v té nejjednodušší formě jediného kvítku nebo jediného stromu. Protože příroda je podstatou života a stále rok co rok v nás tu správnou životní naději naplňuje. Za předpokladu, že jsme schopni a ochotni se dívat na ten zázrak každoročního znovuzrození, které se před našima očima odehrává...

S.R.

Dunajem, řekou mnoha nálad a tváří

aneb úryvky z lodního deníku slepého muže
z putování po dunajských a černomořských vodách

**Slovensko, Maďarsko,
Srbsko a Chorvatsko**
3. červen až 9. červenec,
1 880-994 km
(kilometráž řeky je počítána
od ústí směrem k pramenům)

9. červen

Čekám na svoji první rybu. Pod vyplaveným kmenem jsem vzal život jedné skrývající se tam žížale a ta teď sedí na háčku a vábí pěkný úlovek. Divil bych se, kdyby se jí zadařilo, hladinu brázdí co chvíli sportovní čluny, skútry, do toho se občas protáhne remorkér. Malý splávek se bezmocně pohupuje přes břicha jejich vln, chvíli postojí, pak si lehne, zase se vzpřímí a tak pořád dokola, dokud písčité břeh nepojme i ty poslední vlnky. Tak nějak možná vypadá tonoucí se trošečník na rozevlátých vodách širých moří a oceánů.

16. červen

V jednom budapeštském parku na břehu řeky leží torzo vyvrácené olše. Zesláblé kořeny už nevydržely nápor dlouhé roky podemílaného stromu a jednoho jara povolily. Olše se začala kácet k zemi. Cestou dolů brala větve okolních stromů, jak se o ně snažila zachytit. Sýkory a kosové stačili na poslední chvíli vyplašeně proklíkovat labyrintem spletné koruny, než se těžký strom svalil do rozvodněné řeky. Křehké a nepoddajné větve se nárazem o tvrdé šterkové dno v kotli běsnícího proudu počaly lámat, ale zbytky houževnatých kořenů, které si za padesát let prokrestily cestičky tvrdou zemí, ještě neholdaly dát strom vodě.

Valící se řeka, notně přiživovaná na své osmisetkilometrové pouti z alpských masívů svými rozvodněnými přítoky, s sebou nenasytně brala vše, co jí přišlo do cesty. Zlámané a rozštěpené větve olše jen stěží odolávaly silnému proudu a jedna po druhé opouštěly domov lesa. Deště ustaly, živel se rozléval do dálav Černého moře, nastalo opět ticho.

Léto zaklepalo na dveře a s ním se kolem řek a rybníků začali trousit rybáři. Dny se protahovaly do pozdních horkých večerů, vousatí sumci pukali ostošest a rybáři na ně začali strážit. Po večerech sbírali rousnice, do sítěk chytali malé rybky, skupovali těžké

woblery a třpytky. Ze hřbitovů se zase ztrácely svíčky, které pak u vody osvětlovaly pod nahozenými pruty čihátka. A aby jim u noční rybařiny nebylo teskně, rozdělávali ohně. Z hloubi lesa snášeli dřevo, naplavená polena, seschlé větve, vyhnílé pařezy. Náš park nebyl výjimkou, přišel konec června a ze staré olše zůstalo jen torzo, kmen vyvrácený z podemletého svahu, zakleslý do koruny opodál rostoucího jasanu.

Stojím pod tou branou a obdivuji nekonečně dlouhý zástup mravenčích dělníků, proplétajících se s těžkými břemeny v čelistech spárami krabaté

kůry na cestě do svého sídliště. Mrtvý strom se jim stal mostem mezi řekou a spíží, nad hromadou suti a ostrého kamení, zkratkou k domovu při jejich vytrvalé a nikdy nekončící práci.

25. červen

Noční obloha už je dávno poseta tisíci hvězd, když Slobodan přiráží ke břehu poblíž mého bivaku. Dnešní práce je hotova, je třeba zhodnotit úlovek. Na dně jeho plechového čámce leží v hromadách dvě konopné sítě. Slobodan protahuje metr po metru, trpělivě vyplétá ryby i uvízlé kusy větví a jiného dřeva. Do plastové bedny

v přídí loďky dopadají cejni, perlíni, semtam parma. Ryby jsou hlavně vespod více jak stometrové sítě. Úlovek je přesto podle rybáře slabý. Po společné cigaretě odráží od břehu a za noci se nesoucího poplkávání čtyřkoňového tokozu mizí v černé tmě. V osadě na břehu řeky dospívá zbytek noci a ráno, stejně jako jeho ostatní kamarádi, vyrazí na své loďce se sítěmi u nohou za svou každodenní rutinní obživou.

27. červen

Jsem tady už druhý den a teprve teď si všimnu, že přímo nade mnou mají v parůžku vrby hnízdo kosové. Pod stromem si chystáme jídlo, popíjím čaj, nebo si jen tak lebedím. Posunul jsem si alumatku, abych na hnízdo mezerou mezi větvemi líp viděl. Mladí kosové se tam netrpělivě mrví a vystřikují své chmýřím pokryté hlavičky. Samička vždy po čase přiletí, v žlutém zobáčku svíraje několik kousků ulovených vážek, chvíli se motá v koruně, aby odlákala mou pozornost, a až poté se snese na hnízdo a nakrmí tu omladinu.

Když jsem se tu včera za parného dne vylodil a vydal se na průzkum nového kotviště, vyplašil jsem nechtě hejno společně vegetujících popelavých volavek a černých čápů. Vznесли se majestátně nahoru a za hlasitého nadávání odpulili za blízký háj, kde je nebude žádný zvěděvec rušit.

Jinak ostrůvek je to teda malebný. Opět a zase ten jemný písek, protkaný malými zátočinami a lagunami. Chce to vidět. Snad tady hledal inspiraci sám Salvador Dalí. Na jednom písečném nánosu odpočívá holá kostra snad dvacetimetrového buku.

Mohutný kmen se opírá o dvě nejsilnější větve a ční nad hladinou jako nějaký prehistorický kanon, který neublíží. Naopak, sluncem do běla vypálený strom tady našel své nové poslání, velcí ptáci za parných dnů vysedávají na jeho dřevěných pařátech. Nepřehlédnutelný chrám tohoto osobitého kousku Dunaje a jeho opeřených obyvatel. Zvláštní, jak takové místo umí vždy očarovat. Pouhé dva dny bez všech starostí, společenského chování a smýšlení. To tady naprosto ztrácí svou váhu, je rozdrobeno a rozmetáno větrem a potom spáleno vedle hrnce s rybí polévkou v plamenech obyčejného ohně.

28. červen

Na šňůře přivázané pevně kolem kmene stromu se zmítá půldruhého metru dlouhý sumec. Od brzkého rána, kdy ho Dragan přelstil na hrst dešťovek a vysmýkal z dvacetimetrové

hloubky do své loďky, uplynulo už mnoho hodin, ale ryba sbírá poslední zbytky sil, kde se dá a co chvíli napne lano. Večer Dragan přichází a sumce, zašívajícího se na dně ve stínech zakotvených čamců, vytahuje.

Pevná smyčka mu obepíná za žábry placatou hlavu jako vzteklému psu. V plastovém bečjaru končí spolu s ním ještě menší, asi patnáctikilový vousáč, přes bečku igelitovou folii, pořádně převázat lany a čtyřicet kilo ve dvou rybách se veze na porážku. V rybářově prodejně ve dvacet kilometrů vzdáleném Apatinu pak nejspíš skončí tito vládcové sladkovodní říše zavěšení na pevných hácích za zády prodavače, anebo naporcování v mrazících pultech před ním.

Po třech dnech opojného klidu na ostrově dnes nocuji v rybářské osadě. Horký paprikáš s čerstvým chlebem a těstovinami je balzámem pro můj žaludek, přivykly za poslední dny na raciochléb s kečupem, rozinky a ara-

šídy. Něco teplého se šiklo. Po dvou-
denním hustém dešti se hledá těžko
dřevo k rozdělení ohně.

Nějak je mě tady na cestě příjemnější ve společnosti jednoho, maximálně dvou lidí, než když jsem součástí nějakého hemžení. Když si s dotyčným padnu do oka je z toho pak přinejmenším kamarádské poklábování, které může jít víc do hloubky, rozvíjet se, bourat vzájemné rozdíly a vzdálenosti. Když se sejde větší grupa, tak to moc nejde. Včera nás sedělo pod palachem sedm, popíjelo se, smálo se, ale taky jsem tam občas seděl jako puk a nevěděl, jestli se nemám sebrat a jít do stanu. Jsem tady zatím krátce, abych porozuměl živějším konverzacím. Navíc ani nevím, jestli jsem rozumět chtěl. S nocí a alkoholem v žilách celý večer zhoustl a ztěžkl, Chorvati a Srbové u jednoho stolu, ta nevraživost by se dala krájet.

Radek Chabiča
Pokračování příště

Podnikám, podnikáš, podnikáme

Ani jsme se nenadáli a 17. listopad je již dvacetiletý. Vzpomínáme, hodnotíme, kritizujeme coby, kdyby. Došlo k zásadním změnám a to nejen v politickém dění. Zcela se změnila celá ekonomika.

Těch, kterým v začátcích pomohly podnikatelské geny po předcích, zbylo opravdu málo. Díky „moudré“ ideologii po Vítězném únoru 1948, bylo soukromé podnikání likvidováno jako třída, a to se všemi negativními důsledky, které pocítujeme dodnes. Třídní nepřítel musel být zničen ve jménu světlých zítřků, nejlépe až do třetího pokolení.

Každý holič, pekař, švec či krejčí, klempíř, švadlena, obchodník byl postátněn.

„Dobrovolně“ přešli do komunálů, družstev či výroby, nejlépe v těžkém průmyslu. Přesto ani čtyřicet let nezničilo vše. Našli se odvážní, nápadití, kteří se do podnikání dali a postupně jich přibývalo. V současné době, vzdor potížím, je jich skutečně hodně a na prostá většina z nich si zaslouží náš obdiv a uznání. Nejen za to, že dokáží nabídnout a také realizovat kvalitní služby, bezpočetný sortiment zboží apod. Ale především proto, že dokáží

uživit sebe, své rodiny a řada z nich i zaměstnat více či méně zaměstnanců. Ti se pak dokáží postarat o své rodiny.

Co do počtu, nejvíce je drobných živnostníků, obchodníků, řemeslníků apod. Právem můžeme říci, že jsou solí země. Společně s většími podnikateli a spolu se zaměstnanci naplňují svými daněmi státní i obecní pokladny, zdravotní pojišťovny a správy sociálního zabezpečení. Bez uváděných příjmů nelze pokrýt výdaje státního a obecních rozpočtů. Výdaje nutné, nezbytné, potřebné, zasloužené - ale bohužel i mnohdy nezasloužené. Pojednání o výdajích by vydalo na samostatný a obsáhlý článek. Každý z nás potřebuje zdravotnictví, školství, obranu a bezpečnost, dopravu, čistou přírodu - bez ohledu, zda vůbec a kolik přispívá.

Naše obec nepatří k těm právě největším, co do počtu obyvatel. Avšak podle počtu podnikatelů si myslím, že v pomyslném žebříčku by patřila do horní poloviny tabulky. Schválně si tipněte - kolik je v naší obci podnikatelů? Číslo je hodnověrné - rovných 600. Také jsem překvapen a to přiměřeně.

Ucelený seznam se základními údaji nikde ne získáte. Určitě by se mnohdy hodil. Pro úsporu času zcela určitě. Potřebuji řemeslníka? Mrknu do seznamu a vidím. Navíc mohu poradit i svým známým, včetně přespolních.

Procházet ulicí po ulici, to by věru bylo na dlouhou dobu. Navíc bych mohl vzbudit pozornost. Kdo že nám to slídí po vesnici, že by tipař, podomní obchodník? Raději ne.

Ale co kdybychom společně potřebný přehled při dobré spolupráci, přece jen vytvořili. Není třeba mnoho. Stačí sdělit redakci Obecních novin (na Obecní úřad):

jméno, příjmení, sídlo, obor podnikání, telefonní kontakt, případně individuálně i něco navíc.

Ze strany podnikatelů vše, ostatní nechte na nás. Termín poskytnutí podkladů nemůžeme, ani nechceme určovat, ale kdyby se vám přece jen povedlo do svátků vánočních 2009 - paráda. Předem děkujeme.

Rád bych popřál našim podnikatelům hodně úspěchů, nejen v nastávajícím roce 2010. Hodně pevné vůle, odvahy a optimismu. Krize přišla, odejde - bude zase určitě lépe. Mnoho zdaru!

Vlastimil Hlaváč

Cesta kolem světa za jeden rok!

Věřili byste, že se nám dětem z turistického oddílu Colorado daří postupně plnit náš sen, a to procestovat celý svět za jeden jediný rok! Nechce se vám tomu věřit? Ale ono je tomu opravdu tak! Celý letošní školní rok cestujeme napříč světadíly, poznáváme spoustu zajímavých míst, učíme se, jak se v různých zemích mluví, co se vaří a mnoho dalších zajímavých věcí, a že je jich hromada!

No a zajímá vás, kde už jsme vlastně byli? Vyrazili jsme samozřejmě z České republiky směrem na západ do Anglie, pak trochu na jih do Francie, v prosinci zase na sever do Švédska - to abychom zažili opravdovou sněhovou zimu. Je pravdou, že

naše cestování je spíše po mapě a po encyklopediích, ale i tak je ohromně zajímavé. A kam pojedeme dál, s tím se s vámi podělíme až příště! Pokud by se někdo chtěl připojit k nám na cestě kolem světa, tak může vždy v pátek v odpoledních hodinách v naší klubovně v Rohatci-Kolonii (budova obecní knihovny).

Závěrem bychom vám rádi popřáli spokojené vánoční svátky a radostný vstup do nového roku a pozvali vás na akci s názvem „S lampionem za novoročním prasátkem“ - lampiónovou procházku, která se uskuteční 3. ledna 2010 a na jejímž konci čeká každého dáreček ke šťastnému vstupu do nového roku.

T.O.Colorado

Obecní knihovna

Přirůstky knih

Beletrie pro dospělé:

Procházková I.	Nazí
Roberts, N.	Srdce oceánu
Dotlíš, E.	Doteky záhrobí
Heyer, G.	Sylvestr
Jones, S.	Aiša
Perkwr, T. J.	Psanci z L. A.
Brožíková, H.	Znamení motýla
Cornwell,	B. Azincourt
Kuťák, J.	Konec hada
Holt, Ch.	Pečeť hříchu
Muhsen, Z.	Prodaná
Goldstein, J.	Zlaté děti
Green, J.	Domek na pláži
Hay, D.	Kouzlo života
Howard, L.	V síti lásky
Kinf, S.	Za soumraku
Shakespeare	Veselé paničky windsorské
Rendell, R.	Astin deník
Chil, L.	Ledová kletba
Heldt, D.	Domilováno
Meyer, S.	Hostitel

Navštivte obecní stránky **www.rohatec.cz**

Pawlovská, H. Když sob
se ženou snídá
Cabot, M. Na velikosti
nezáleží
Grisham, J. Odvolání
Cookson, C. Tilly Trotterová
Bešťák, V. Vražda v blázinci
Keyes, M. Idol žen
Alexander, V. Tajemství
ctnostné dámy
Needham, L. Ztracená nevěsta
Cornwell, P. Kniha mrtvých
Schirokauer, A. Messalina
Steel, D. Milost
Mariani, S. Alchymistovo
tajemství
O'Banyon Dcera Egypta
Sandford, J. Neviditelná oběť
Viktor, A. Záhada
ostrova Flatey
Jones, K. Bez sestry
neodejdu
Boling, D. Guernica
Alpsten, E. Prameny touhy
Duffy, S. Vina a lež
Collins, J. Ženatí milenci
Nosková, V. Ještě se uvidí
Vaughan-
Hughes Kostnice
Březinová, A. Poslední láska
Petra Voka
Connelly, M. Rozsudek
ráže 9
Smith, C. Kořist
Gardner, L. Řekni sbohem
Armstrong, V. Třikrát
Roger Hayes
Hoyt, E. Tygří princ
Kupka, J. Urozený
podivín Špork
Meltzer B. Kniha lží
Kirschová Láska
z kapek deště

Naučná pro dospělé:

Horecká, Z. Saláty
mnoha chutí
Čermáková, H. Génus
Zdeněk Svěrák
Leschinger, M. Cyklovýlety
po Česku

Beletrie pro děti:

Limb, S. Dívka, 15
Limb, S. Dívka, 16
Horowitz, A. Hadí hlava
Limb, S. Dívka skoro 16
Osborne M. Dobrodružství
mezi dinosaury
Osborne M. Dobrodružství
s tajemným
rytířem
Bryant, B. Dívka v sedlech.
Na válečné stezce
Francková Z. Ztráty a nálezy

Naučná pro děti:

Crummenerl, R. Hasiči

J.H.

Silvestr

Nevšední silvestrovský zážitek

Bude to již 44 let, ale vzpomínka na tento den je trvalá. Byla jsem jen týden na mateřské dovolené a děťátko se mělo narodit podle lékařky 21. ledna. Při přípravách na Silvestra (chlebičky, ořechové rohlíčky...), jsem najednou pocítila zvláštní bolesti. To přece nemohou být porodní, vždyť je teprve Silvestr! Maminka zalamovala rukama „já už nevím, jak se ty porodní bolesti projevují, už jsem to zapomněla“. Jak ji bolely nohy, tak utíkala k mé starší sestře, která usoudila, že to porodní bolesti jsou a z telefonu od Tomalů (pošťáka) mi zavolala sanitku. Ta přijela po 15té hodině

a já při loučení slibovala, že se uvidíme, že se vrátím, že je to určitě planý poplach. Nebyl – v 18.45 hod. se mi narodil zdravý syn. Můj porod doprovázela z puštěného rádia veselá scénka s Lubomírem Lipským a Miroslavem Homolou „Hlustvisihák“.

Pan MUDr. Zamazal se mě zeptal: „Tak co, maminko, bude to Silvestr?“ „Proboha ne, pane doktore, měl by toho moc na slavení v jeden den – konec roku, narozeniny i jmeniny! Trochu mu ty oslavy rozdělíme, bude se jmenovat Martin.“ A Martin byl posledním narozeným dítětem v hodonínské nemocnici v r. 1965.

M. N.

Jsem pták

- zvíře nebo člověk?

Ráno vyletím z postele jako ptáček, do práce běžím jako zajíc a tam dřu jako vůl. Ženské o mně říkají, že jsem pyšná jako páv a hubená jako koza. Vedoucí mi říká holubičko. V poledne mám hlad jako vlk a porce jsou jako pro vrabce. Od oběda skáču jako srnka, na schůzi sedím jako kvočna a na všechno kývám jako osel. Pak běhám po obchodech jak honící pes a tašky tahám jako mezek. Doma krákorám jak vrána i když bych chtěla zpívat jak slavíček. Manžel mně říká – cos uvařila berušku? Já na to – nic broučku. On nato: co jsi celý den dělala ty huso? Stále máš řeči jako opice a po bytě se ploužíš jak slimák. To mě urazí a raději mlčím jak ryba. Pak zalezu do postele jako myška a spím jak dudek, protože jsem ze všeho utahaná jako kůň. Ačkoliv manžel o mě říká, že jsem líná jako veš a ukecaná jako papoušek, přesto ho mám stále ráda, protože věřte dámy, s čertem je zle ale bez čerta ještě hůř.

Silvestrovské recepty

Silvestrovský bílý punč

5 dcl bílého vína, 14 dkg broskvový kompot, 3 kostky cukru, 2 žloutky, 2 bal. vanilkový cukr, celá skořice, 4 ks hřebíčku.

Postup: 4 dcl vína, cukr, skořici a hřebíček zehřejeme, pěnu sebereme a horké nalijeme do 5ti pohárů, ve kterých je připraven broskv. kompot.

Dále smícháme 1dcl vína, vanilk. cukr a žloutky a šleháme nad párou tak dlouho, až se vytvoří husté šodó, kterým doplníme poháry. Na červený punč použijeme víno červené a místo broskví višně.

Po Silvestru něco zdravého, rychlého a hlavně levného:

Povaříme: 30 dkg zelí sterilované, 20 dkg zelí kvašené, 2 nadrobno nakrájené cibule a kostky cukru.

Zvlášť uvaříme 25 dkg velkých krup (přes noc namočit). Kroupy po uvaření scedíme (neproléváme vodou!), smícháme se zelím, přidáme 1 zakyсанou smetanu a 1 bílý jogurt, při-

dáme všechny zbytky pečeného a vařeného masa, podle chuti přisolíme nebo okyselíme. Je to nejlepší jídlo na pročištění po tučných jídlech.

A ještě něco z moudrosti starého vinaře a našich předků

1) I z nejlepšího vína se udělá ten nejostřejší ocet a pod špatným kloboukem najdeš často dobrého pijana. Víno i moudrého poblázní a starého rozskáče a ten, kdo rád pije, rád i mluví.

2) Dobré víno tvoří dobrou krev, dobrá krev je předpokladem dobré nálady, dobrá nálada přináší dobré myšlenky, dobré myšlenky dávají vyniknout dobrým skutkům, dobré skutky dělají ČLOVĚKA ČLOVĚKEM.

P.S.: Vezměte si toto staré moudro k srdci nejen o VÁNOCÍCH.

Hezké vánoční svátky, ať máte čas na pohádky, ať se na vás štěstí směje, ať nás láska stále hřeje, úspěch ať vás provází v roce, který přichází.

Krásné Vánoce přeje **Vláčilová**

Rohatecká specialita: Plněný silvestrovský vrabec

Postup: doprostřed dvora na dobře viditelné místo nasypeme 50 dkg pšenice, přikryjeme velkým kulatým sítom, v kraji podepřeme polínkem, na které přivážeme dostatečně dlouhý provázek. Druhý konec vezmeme do ruky a schováme se tak, aby bylo síto na dohled a čekáme, až vrabci objeví krmino. Když je asi 12 vrabců pod sítom (na jednoho strážníka počítáme 6 vrabců), potáhneme za konec špagátu a síto vrabce přiklopí. Vítězoslavně vyjdeme z úkrytu a teď nastane nejdůležitější část přípravy slavnostního oběda. Síto opatrně nadzvedáme a postupně vrabce usmrtime a to tak, že každému zlomíme vaz. Zacpeme dírečku pod ocáskem a zobáčkem vrabčeka nafoukneme. Pak opatrně oškubeme peříčko po peříčku, abychom nezatrhli kůžičku, a aby se nerozpadl. Vyděláme volátko, vykucháme bříško, opláchneme, vytřeme do sucha, bříško naplníme nádivkou a zašijeme.

Postup: Na pekáči rozpustíme 20 dkg másla nebo kačeného sádla (pro diabetiky kozí lůj), 20 dkg domácí

slaniny a pomalu vrabčáky ze všech stran do růžova opékáme. Kůžička musí být propečená a maso měkké. Opatrně naporcujeme. Zvlášť stehýnka a zvlášť prsa. Větším jedlíkům dáme vrabce celého.

Nádivka: Na 1 vrabce 1 rohlík, navlhčený červeným vínem nebo pivem, 30 dkg anglické slaniny, 20 dkg špeku, 6 žloutků, sůl, pepř, zázvor, muškátový oříšek, provensálské koření, chilli, 1 feferonku, podušená vrabčí srdíčka, játra a žaludky a pro zvýraznění chuti 3 králíčí bobky. Přidáme ušlehaný bílkový sníh. Jako přílohu podáváme podle chuti: rýži, krokety, hranolky, tatarku, americké brambory, ale po rohateckém zvyku rajskou omáčkou a knedle. Pokrm je sytý, proto podáváme na zapití dostatečné množství piva, vína a pro slabé žaludky 70% slivovici. Jako zákusek doporučujeme 3 tablety živočišného uhlí. Výsledek se dostaví sám. Nevzdalujte se z domu. Dobrou chuť přejí ochránci ptactva.

V.B.

Silvestrovské mudrování u bečky vína

Děda poučuje vnuka. „Víš chlapče, víno je rozdělené na tři kategorie. To je tak jak s ženskýma. Dyš vypreseješ, toš naleješ do bečky. Potom musíš mět strčený nos v díře od bečky, jak to pěkně voní, posvítiš si baterkú, jak to v bečce vaří a vyčkáš na první hlt burčáku jak mlsný pes. A nikdy sa nestarám kam teče voda, ale zabil bych toho, kdo ju míchá do vína, a včil ti povím, jak sa přirovnává víno k ženským.

Od 18 do 25 rokú:

Nové mladé víno je lahodné, svěží, čisté, jiskrné a máš po něm chuť a sílu.

Od 30 do 45 rokú:

Škrábe v krku a bolí ťa po něm hlava, ztrácá chuť, je bezbarvé, mdlé a kalí sa, je aj trpké a bez chuti. Je ti po něm aj špatné od žaludku, často ti dojde chuť na cizí.

Od 50 do 100 rokú:

To už je to starobabské, nekeré je zlomené, zoctovatí, chytne hnědku lebo zatuchne lebo sú to druháky, třeťáky a kvasničky, ale dá sa to vypálit na dobrú vínovicu, ale starú babu už nepředělá ani čert.“

Tož na zdraví!

V. B.

Důchodcovské prognózy: desatero

1. Budou se ti líbit mladé holky, ale budou tě uhánět staré báby.
2. Nekupuj si nic nového na sebe, nevynosíš to a do rakve je to škoda.
3. Budou ti říkat, že jsi pamětník a zatím ti vynechává paměť.
4. Čím budeš mít méně zubů, tím víc je budeš hledat.
5. Ať ti uvaří cokoli, dostaneš pálení žáhy, zácpu nebo průjem.
6. Vlasů budeš mít dostatek, ale na menší hlavu.
7. Do vany polezeš po hlavě, protože neohneš hnáty.
8. Budeš čurat tak často, že se nebudeš mít čas napít.
9. Strávíš hodně času v posteli, protože se nebudeš moct zvednout.
10. Až ti někdo bude přát, aby ses dožil stovky, pošli ho do pr...

Hurá do důchodu! V. B.

Vinařův snář

Révu sázeti – znamená štěstí míti.
Sklepy viděti – mrzutost doma míti.
Plné vědro míti – bohatství množiti.
Plný džbán viděti – svatba.
Číší plnou míti – blahobyť.
Hrozny viděti – nová známost.
Hrozny bílé – velký užitek,
černé – ztráta.

Hrozny presovati – prospěch.
Přelitý pohár vína – brzké křtiny.
Rozbitý džbán či demižon – velké zlo.
Prázdná bečka – nedostatek a hádka.
Opici a obžerství – hanba a pomluvy.
Patoky a břechy píti – střevní potíže.

Pranostiky staré 600 let

Pranostiky měly v tehdejší době veliký význam hlavně pro zemědělce. Hospodáři si každou změnu počasí zapisovali a porovnávali, jestli se shoduje s minulým rokem. Bedlivě pozorovali při změně počasí chování ptáků, ryb a hlavně dobytka. Ale to až příště. Tyto poznatky se předávaly z generace na generaci jak ústní, tak i písemnou formou.

První tištěný zemědělský kalendář je z roku 1420 ze kterého jsem vybírala pranostiky méně známé, ale i když jsou staré téměř 600 let, některé přetrvaly hlavně poslední čtvrtletí, možná se vám něco vyplní tak jako mně.

*Na svatého Martina,
bývají jiskrná vína.*

První sníh, málo kdy se udrží.

Na svatého Lukáše,

chyť se chlupatého rubáše.

Svatá Barbora, větry rozhání.

Jaké jsou od Lucie dny,

takové budou i měsíce.

*Když je do Vánoc hodně vší,
bude tuhá zima.*

*Jsou-li Boží hody jasné,
bude vínko krásné.*

*Na Vánoce se modli v kostele,
na Štěpána tancuj a pij v hospodě.
Na Nový rok, světlo o slepičí krok.*

*Od Vánoc do svatého Ducha,
nespůšťaj sa kožuha a po sv.
Duchu, je zas dobře v kožuha
a léhaj babě na břuchu.*

*V zimě nasuš co nejvíc sněhu
na léto.*

Vláčilová

Vtípky na konec

„Ná Mařo, čula sem, žes koupila starému za pět set tabletky na zvýšení potence a že je to vyrobené z opičích žláz? A pomohlo mu to?“

Mařa: „Já ještě nevím, lebo tů krabičku celů zjedl, vylézal na strom a ještě z něho neslézl.“

Kosmonaut se vrátil z marsu, kamarád se ho ptá: „Tak jaké jsou tam ženské?“

„No tak jak tady, jenomže mají prsa na zádech.“

„To musí být, ale blbě.“

„To je, ale při tancování je to fajná.“

V. B.

Slavoj Rohatec

Hodnocení podzimní části sezóny 2009/2010

Jak už to tak ve sportovním světě bývá, jednou jsi dole a jednou nahoře. V případě fotbalistů Slavoj se zrovna vybíráme období kdy se potácíme u dna tabulky. A mužstvo, které má nyní dostatek hráčů, jelikož z dorostu vycházel silný ročník, se nachází pouhé dva body od sestupových vod a na jaře jej čeká opět plno důležitých soubojů o záchranu. Musíme věřit, že se opět povede 1.A třídu zachránit.

Rohatecký dorost, který byl loni štikou své soutěže a skončil na nádherném druhém místě, se letos po odchodu důležitých hráčů do A týmu a při hostování nejlepších současných hráčů ve vyšších soutěžích potácí také u samého dna. Za celý podzim dokázal vyhrát pouhá dvě utkání. Zde se nabízí myšlenka, zda bylo vhodné pouštět nejlepší hráče na hostování, aniž by za ně byla náhrada a tím ohrožit setrvání rohateckých dorostenců v 1. třídě dorostu?

Čest rohateckého fotbalu zachraňují naši žáci, kteří jsou ve svých soutěžích úspěšní a nyní se nacházejí na druhém a čtvrtém místě svých soutěží. Naši nejmenší momentálně také prožívají herní krizi a nacházejí se na třetím místě od konce tabulky.

Jak už to ve fotbale bývá, při neúspěších mužstva bývá ve většině případů řešením odvolání trenéra. I u A mužstva Rohatce se tak na podzim stalo. Trenéra Valu nyní vystřídá Olin Domanský. Je to trenér, který se dlouhá léta jako hráč a také jako trenér mládeže v Rohatci pohybuje, a zdejší prostředí dokonale zná. Pojďme se podívat na několik jeho názorů, které jsem zjišťoval po jeho zvolení do funkce trenéra A týmu:

A tým se po podzimu nachází blízko sestupových vod, přijdou v zimě změny v kádru?

Nepřijdou, chceme využít stávající hráče, které máme na hostování. Chceme přivést jednu posilu – Pavel Konečný, bývalý hráč ligového dorostu ve Slovácku. Máme vyhlídnutého i jednoho gólmana, budeme rádi když nám Laďa Nezval pomůže, ale je potřeba se dívat dopředu.

Rohateckí muži už po mnoho let bývají vítězové v počtu obdržených branek, co je třeba změnit?

Je potřeba změnit bránění mužstva jako celku, jelikož se tento problém netýká jenom obrany. V obraně hrají hráči které máme v týmu, na tom se nic změnit nedá. Je tedy potřeba produkovat méně chyb a tak dostávat méně branek.

Velmi mnoho hráčů vycházejících z dorostu končí s fotbalem, není načase vybudovat B tým?

Zkušenosti s B týmem jsou z minulosti velmi špatné. B tým v těchto nižších soutěžích nevychovává hráče a je jen přestupní stanicí pro starší hráče, kteří se dál baví fotbalem. Mladý hráč, který by se rozehrával ve III. třídě a měl by pak nastoupit v krajské soutěži, to je těžko představitelná myšlenka.

Určitě budu mít velký zájem na tom, aby mladí hráči, kteří vycházejí z dorostu, neodcházeli od fotbalu a pokud budou mít možnost a zájem hrát dále fotbal, mohou využít možnosti jít na hostování. Hostování v B třídě, nebo okresním přeboru je určitě vhodnější alternativou než B tým ve III. třídě. Bohužel velmi málo mladých hráčů po odchodu z dorostu má ambice zůstat v A týmu pokud nebudou hned hrát v základní sestavě. Což je obrovská škoda, a spousta mladých lidí potom končí se sportem úplně.

Jaký je současný stav A mužstva?

Stávající kádr jsou dva gólmani a patnáct členů, další 4 máme na hostování a chtěli bychom je stáhnout do zimní přípravy, kde by mělo být kolem 18 hráčů.

Jakého zimního turnaje se muži Slavoj Rohatec zúčastní?

Je potvrzena účast na zimním turnaji v Mutěnicích, v současnosti se dává dohromady ještě počet mužstev, která se turnaje mají zúčastnit, jelikož zájem o tento turnaj je vyšší než se předpokládalo.

Jaké umístění na konci sezóny budete považovat za úspěch?

Nyní jsme asi 4 příčky od sestupu, vzhledem k těžkým jarním zápasům budu považovat za úspěch pokud se umístíme okolo 8 místa tabulky.

Nastal už čas aby vedení Slavoj nechal hlavního trenéra pracovat koncepčně několik let, a ne jej měnit pro každou sezónu?

Představa výkonného výboru taková je. Samozřejmě pokud mužstvo nemá výsledky, první na ráně bývá trenér. Já bych velmi rád u týmu setrval delší dobu, abych mohl uplatnit v delším časovém horizontu své pojetí hry a mohl s hráči pracovat na hře, kterou chceme předvádět.

Sudoměřice se staly jakousi rohateckou farmou, nevrátí se někteří hráči zpět do Slavoj?

Možné je vřdycky všechno. Domnívám se, že mladší hráči, kteří tam teď momentálně jsou, tak nemají na 1.A třídu. Pokud vezmu v potaz dva starší hráče: Tomáše Novotného a Petra Semotána, určitě si dokáží představit jejich návrat, ale byla by to krajní varianta při velké marodce. Ovšem tito dva výkonnost na 1.A třídu jistě mají.

Máme v Rohatci v žákovských týmech nějaké výrazné talenty jako příslib do budoucna?

Ano, vidím v žácích spoustu talentů, je to jen o tom aby se fotbalu dále poctivě věnovali. Máme dva nejlepší hráče v krajských a ligových žácích v Šardicích, což je Petr Macháček ročník 1997 a Jirka Jüstel ročník 1998 (bývalý odchovanec Slavoj). Tito dva patří mezi špičky dětí tady na okrese.

Jaké bude složení nového realizačního týmu A mužstva?

Pavel Anšlág bude dále pokračovat, a také jsem oslovil jednoho bývalého dlouholetého hráče Slavoj. Chtěl bych aby byl realizační tým širší, ve třech lidech se vše dá lépe a kvalitněji zvládnout.

Dorost se potácí také na dně tabulky i díky hostování nejlepších hráčů v jiných týmech. To nebyl asi moc promyšlený krok?

Nevím jestli se dá mluvit o promyšleném kroku, ale tak jak to sleduji já, tak Rohatec nikdy nebránil hráčům vyzkoušet si vyšší soutěž pokud nato měli. Já sám s tím mám osobní zkušenost, že jsem šel z Rohatce do vyšší třídy. To je jedna stránka věci, na druhou stranu tento krok před sezonou opravdu tým za-

sáhl a situace je špatná. Je potřeba si ale uvědomit, že každý dorost tady na okrese i v kraji prochází určitým vývojem a přicházejí silné a slabé ročníky. Rohatec má v současné době v mládežnických kategoriích slabé ročníky a ještě dva roky je určitě bude mít. Pak přijdou pravděpodobně dva silné, které určitě na krajskou soutěž budou mít.

Uvidíme jakým směrem se tedy bude ubírat výkonnost našeho prvního týmu pod novým trenérem. Snad budeme mít na konci sezony radost ze zachování jak dorostenecké tak i mužské krajské soutěže. Byla by velká škoda tuto soutěž opustit, i když momentálně budeme hrávat asi spíše ve spodních patrech tabulky.

Ing. Jara Adamec

Program zimního turnaje

v Mutěnicích leden—únor 2010

So 16. 1.	A	Rohatec-Kyjov	zač. 17.00 hodin
Ne 24. 1.	A	Rohatec-Hrušky	zač. 17.00 hodin
So 30. 1.	A	Rohatec-Sudoměřice	zač. 17.00 hodin
So 6. 2.	A	Rohatec-Šaštín	zač. 11.00 hodin
So 13. 2.	A	Rohatec-Mutěnice	zač. 15.00 hodin
So 20. 2.	A	Rohatec-Holíč	zač. 15.00 hodin
Ne 28. 2.	A	Rohatec-St. Poddvorov	zač. 15.00 hodin

Rohatecký stolní tenis

Podzimní část

Jak jsem již říkal na začátku předchozího článku, jednou jsi dole a jednou nahoře. Zatímco fotbalisté Slavoj se nyní spíše trápí, stolní tenisté jsou obrovským překvapením v pozitivním slova smyslu. Každý kdo se podívá na tabulky okresní ligy a okresních soutěží kde hrají naše tři stolně tenisová mužstva musí zajásat a zahřeje jej u srdce. Naši hráči v probíhající sezóně dělají Rohatci vynikající vizitku.

Všechny tři týmy se po první části soutěže pasovaly do hlavních adeptů na postup, a momentálně všechny tři opanovávají první místa svých tabulek. Bylo by jistě historickým milníkem, kdyby se v jedné jediné sezóně podařilo všem třem celkům vyhrát své soutěže a postoupit.

Nejsem znalec stolně tenisové historie v Rohatci, ale domnívám se, že by se jednalo o vskutku neuvěřitelný počín. Měli bychom se tedy za-

měřit více na jejich dosavadní úspěch, a v dalším čísle Rohatecké obce se pokusím získat rozsáhlejší informace o dobré náladě, která jistě za zelenými stoly letos panuje. Věřím, že si někteří z nás najdou cestu i do naší tělocvičny v rámci jednotlivých utkání a tradičního vánočního turnaje.

Držme klukům palce, aby jim výměny za zeleným stolem vycházely jako doposud.

Ing. Jara Adamec

Navštivte obecní stránky **www.rohatec.cz**

Charita Strážnice uskuteční v sobotu 9. 1. 2010 tradiční Tříkrálovou sbírku

Výtěžek z letošní tříkrálové sbírky byl věnován na potřeby Charity Česká republika. Část tohoto výtěžku připadla i Charitě Strážnice. Tato částka spolu s výnosem beneficiálního divadla III. Hroznolhotské etýdy, zdvojený Nadací Divoké husy a sponzorským darem firmy Karel Kaňák s. r. o. byla použita na nákup osobního automobilu pro službu Osobní asistence.

Služba Osobní asistence v naší Charitě samostatně funguje od roku 2007 a nutně potřebovala vlastní vozidlo na přepravu zdravotně postižených klientů.

Všem dárcům i koledníkům upřímně děkujeme a věříme, že projekt tříkrálové sbírky podpoříte i v roce 2010.

Rohatecká obec ■ Občanský zpravodaj vydávaný Obecním úřadem v Rohatci. Řídí redakční rada při OÚ Rohatec. Vychází čtvrtletně nákladem 700 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419. Grafický design & sazba KAM Studio (tel. 518 611 603), tisk Tiskárna Antonín Horák, Svatobořice (tel. 530 502 189). Webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: ourohatec@iol.cz

Kulturní akce na konci roku 2009

Pátek 27. 11.
Mikulášský večírek
ZO SZPO
17.00 KD Rohatec

Neděle 29. 11.
Adventní koncert
pěveckého sboru Rohatec
15.00 kostel sv. Bartoloměje

Pondělí 30. 11.
Degustace destilátů
18.00 hospoda U Pagáča

Pátek 4. 12.
Košt destilátů
a Mikulášská zabíjačka
15.00 hospoda U Pagáča

Sobota 5. 12.
Košt destilátů
a Mikulášská zabíjačka
8.00 hospoda U Pagáča

Sobota 5. 12.
Košt mladých vín
ČZS KD Rohatec

Neděle 6. 12.
Přišli jsme k vám na koledu
15.00 KD Rohatec
(Dubinka)

Neděle 13. 12.
Předvánoční karneval SDH
14.00 KD Rohatec

Pondělí 21. 12.
Vánoční koledování
16.00 Základní škola

Středa 30. 12.
Silvestr seniorů
16.00 KD Rohatec